

صحیح الدعاء و الشاء علی اللہ تعالیٰ

مستندی دعا گانی او د الله تعالی ستاینه

د دعاء آداب

د الله تعالی ستاینه

قرآنی دعاوې

د درود اړوند دعاوې

نبوي دعاوې

د پناه غوښتلو نبوي دعاوې

د شرعي دم دعاوې

د سهار او ماښام اذکار

د. عبداللہ بن محمد الفرج

د هر سرلیک کلي ووهه ترڅو ځانگړو
اذکارو ته ولاړ شې

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سریزه

الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام
على رسوله الكريم، وعلى آله وصحبه أجمعين.
په دې ښکلي کتاب کې د هراړخیزه دعاوو
بېلابېل ډولونه ځای پر ځای شوي لکه د الله
تعالی ستاینه، قرآني دعاوې، نبوي دعاوې،
د پناه غوښتنو دعاوې، د شرعي دم دعاوې،
د سهار او ماښام اذکار او همدا ډول د دعاء
آداب. زیار مې ایستلی چې مستندی او
صحيحې دعاوې راټولې کړم ترڅو هر مسلمان
دا کوښښ وکړي چې هغه دعاوې وغواړي
کومې چې په قرآن او احادیثو کې راغلي او

ډېر خیر پکې رانغښتی دی.

هره دعاء مې په عربي ژبه د پښتو ژباړې سره لیکلې.

د دعاوو د سند لپاره مې احادیث ددې کتاب په پای کې لیکلي.

له الله تعالی څخه غواړم چې دا عمل خالص وگرځوي.

وصلی الله وسلم علی نبینا محمد وعلی آله
وصحبه أجمعین.

د. عبدالله بن حمود الفریح

مخکې تر دعاوو

ای مسلمانان ته خپل پالونکي ته اړ یې ...
ستا د اړتیا پوره کوونکي همغه دی، دا دي
ماثورې دعاوې درته وړاندې کوم ... له زړه
څخه ځان ورته تیار کړه، دا د هر خیر ترلاسه
کوونکې دعاوې دي، څومره چې کولی شې
ترې یادې یې کړه، ډیرې دعاوې به داسې وي
چې ستا د هرې اړتیا لپاره به بسنه کوي، ځکه
دا داسې دعاوې دي چې توري یې کم او
معناوې یې پراخه دي، ستا څخه یوازې د زړه
حضور او خپل رب ته عاجزي غواړي ...

د دعا آداب

لومړی: دعا غوښتونکی باید په اخلاص له الله تعالى دعا وغواړي، او باید په دې علم اليقين (کلک باور) ولري چې یوازې الله تعالى دده دعا پر پوره کولو قادر دی، نو له الله تعالى پرته دې له بل هیچا دعا نه غواړي او نه دې له الله پرته پر بل چا توسل کوي که هغه نبي وي او که ولي یا پرېښته یا کوم نیک بنده او که بل هر څوک هم وی، ځکه الله تعالى فرمایي:

﴿فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ﴾ [غافر: ۱۴]

«(نو اې رجوع کوونکو) همغه الله دخپل دین په خالص گړځولو سره وبولئ» [غافر: ۱۴]

دوهم: په دې باید ځان بڼه پوه کړې چې په دعا ستا بوختېدل په خپله یو ځانگړی لوی عبادت دی چې د الله تعالی خوښیږي او تاته پرې ثواب در کول کیږي پرته له دې چې وگورې چې دا دعا د قبلیري او کنه.

دریم: باید پر الله کلکه بروسه ولرې چې هغه ستا دعا په قبلولو قادر دی، او ته بل کوم مخلوق ته ددې اړتیا نلرې چې تا الله تعالی ته ور نېږدې کړي او یا دا چې نورو داسې بدعتونو ته لاس واچوي کوم چې یو مسلمان په غیر شرعي توسل اخته کوي.

څلورم: الله تعالی ستا په توبه او د هغه لوري ته په رجوع کولو خوشحالیږي که څه هم ته

د خپلو گناهونو له کبله له هغه هرڅومره لرې والی ولرې، پام کوه چې ستا زړه ته د دعا نه قبلېدو فکر او د الله له رحمت څخه مایوسي لار پیدا نه کړي، بلکې دپته پام وکړه چې الله تعالی ستا په توبه کولو او هغه ته په رجوع کولو څومره خوشحالیږي سره له دې چې هغه به نیازه ذات دی.

د الله تعالی دا قول در په یاد کړه چې فرمایي:

﴿إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا﴾ [زمر: ۵۳] «په

یقیني ډول الله تعالی ټولې گناوې بښي». او

فرمایي: ﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ

أَجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ﴾ [بقره: ۱۸۶]

«او زما بندگان که ستا څخه زما په اړه پوښتنه

وکړي، نو زه ډېر نېردي یم د بلونکي دعا اورم
او خواب ورکوم کله چې هغه ما وبولي.»

پنځم: د دعا غوښتونکي خوراک او څښاک
باید له حرامې گټې څخه نه وي، ځکه دا کار

د دعا د قبلېدو پر وړاندې یو خنډ دی. د ابو

هریره رضی الله عنه په حدیث کې راغلي چې رسول

الله صلی الله علیه و آله یادونه وکړه: «الرَّجُلُ يُطِيلُ السَّفَرَ

أَشْعَثَ أَغْبَرَ، يَمُدُّ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ، يَا رَبِّ، يَا

رَبِّ، وَمَطْعَمُهُ حَرَامٌ، وَمَشْرَبُهُ حَرَامٌ، وَمَلْبَسُهُ

حَرَامٌ، وَغُذِيَ بِالْحَرَامِ، فَأَنَّى يُسْتَجَابُ لِذَلِكَ؟»:

چې یو سړی به اوږد سفر کوي (چې د سفر

د سترتا له کبله یې) د سر وپښتان ببر، ځان

او جامې یې گرد جنې وي، د (دعا لپاره به)

آسمان خواته لاسونه پورته کوي او وايي به اې ربه اې ربه، په داسې حال کې چې خوراک يې حرام وي او خبناک يې حرام وي او جامې يې له حرامو وي او په حرامو را لوی شوی وي نو د داسې کس دعا به څنگه قبوله شي. [صحيح مسلم، (۱۰۱۵)]

شپږم: دعا کوونکي بايد د دعا آداب او سنتونه هم پر ځای کړي چې په لاندې ډول دي:

1 بايد (دعا کوونکي) په داسې حال کې دعا وکړي چې پاک وي او اودس ورته وکړي لکه د لمانځه لپاره يې چې کوي، د ابو موسی رضي الله عنه په حديث کې راځي کوم چې په صحيحينو کې راغلی چې د ابو موسی تره

ابوعامر هغه ته وصیت وکړ چې د نبی ﷺ
 څخه زما لپاره دعا وغواړه نو ابو موسی له
 نبی ﷺ څخه دعا وغوښته نو رسول الله
 اوبه راوغوښتې او اودس یې پرې وکړو
 بیا یې لاسونه پورته کړل بیا یې وفرمایل:
 «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِعَبِيدِ، أَبِي عَامِرٍ»: ای الله عبید
 ابوعامر ته بښنه وکړې، تردې پورې چې ما
 د هغه ﷺ د بغلونو سپینوالی ولیدو، بیا یې
 وفرمایل: «اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَوْقَ
 كَثِيرٍ مِنْ خَلْقِكَ، أَوْ مِنْ النَّاسِ»: ای الله
 هغه په ورځ د قیامت د خپلو ډېرو مخلوقاتو
 یا خلکو څخه پورته وگرځوې. [صحیح
 بخاري، (۴۳۲۳)، صحیح مسلم، (۲۴۹۸)].

2 باید (دعا کوونکی) مخ د قبلي پر لور
وگرځوي

3 باید (دعا کوونکی) لاسونه پورته کړي. په
دې دواړو سنتونو د عبدالله ابن عباس رضي الله عنهما
دا حدیث دلالت کوي چې فرمایي:
عمر بن الخطاب رضي الله عنه څخه روایت دی
چې فرمایي: د بدر (د غزا) په ورځ رسول
الله صلى الله عليه وسلم د مشرکینو لوري ته وکتل کوم چې
زر کسان وو او د ده صحابه کرام درې سوه
او نولس کسان وو، نو د الله نبي قبلي ته مخ
کړو بیا یې لاسونه پورته کړل او خپل رب
ته په دعا شو: «اللَّهُمَّ أَنْجِزْ لِي مَا وَعَدْتَنِي،
اللَّهُمَّ آتِ مَا وَعَدْتَنِي»: ای الله ماسره کړې

ژمنه پوره کړه، اې الله ماته هغه څه راکړه چې له ماسره دې ژمنه کړې. [صحيح مسلم برقم (۱۷۶۳)].

4 بايد (دعا کوونکي) خپله دعا د الله تعالى په ستاينه او د هغه د رسول ﷺ په درود پيل کړي. ځکه د رسول الله ﷺ د صحابي فضالة بن عبید په حديث کې راغلي چې فرمايي: رسول الله ﷺ يو کس وليدو چې په لمانځه کې يې (په داسې حال کې) دعا غوښته چې نه يې د الله تعالى حمد بيان کړ او نه يې پر رسول الله درود وويلو نو رسول الله وفرمايل: «عَجَلْ هَذَا»: دې کس بېره وکړه بيا يې هغه راوغوښتو او ورته

یې وفرمایل: «إِذَا صَلَّى أَحَدُكُمْ، فَلْيَبْدَأْ بِتَمْجِيدِ رَبِّهِ جَلَّ وَعَزَّ، وَالثَّنَاءِ عَلَيْهِ، ثُمَّ يُصَلِّي عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، ثُمَّ يَدْعُو بَعْدُ بِمَا شَاءَ»: کله چې ستاسې یو کس لمونځ کوي نو د الله تعالی له حمد څخه دې پیل کوي او بیا دې پر نبی ﷺ درود وويي بیا دې وروسته له هغې دعا کوي څومره یې چې خوښه وي.

که چېرته (دعا کوونکی) د الله له ستاینې پیل وکړي په ځانگړي ډول د ستاینې له هغو آیتونو څخه چې د ځینو سورتونو په پیل کې راغلي (کوم چې به وړاندې راشي) بیا پر نبی ﷺ درود وويي بیا د الله تعالی څو ډوله

ستاينه بيان كړي ځينې به يې وړاندې راشي نو
(دا دعا) به قبلېدو ته ډېره نېردي وي.

5 بايد (دعا كوونكې) په داسې حال كې له
الله تعالى دعا وغواړي چې پر الله تعالى
نيك گمان ولري او په دې باور ولري چې
دعا مې قبلېږي او د دعا په قبلېدو كې له
بېرې كار وانخلي بلكې په دې ډاډ من
اوسي چې الله تعالى به دده دعا قبلوي.
له ابو هريرة رضي الله عنه څخه روايت دى چې
نبي صلى الله عليه وسلم فرمايي: «لَا يَزَالُ يُسْتَجَابُ لِلْعَبْدِ،
مَا لَمْ يَدْعُ بِإِثْمٍ أَوْ قَطِيعَةٍ رَحِمٍ، مَا لَمْ
يَسْتَعْجِلْ»: د بنده دعا تر هغه وخته قبلېږي
ترڅو چې د گناه او صله رحمې پرې

کولو دعا ونه غواړي او ترڅو چې بېره ونه کړي، وویل شول چې ای رسول الله ﷺ بېره څه ته وایي؟ ویې فرمایل: «يَقُولُ قَدْ دَعَوْتُ وَقَدْ دَعَوْتُ، فَلَمْ أَرِ يَسْتَجِبْ لِي، فَيَسْتَحْسِرُ عِنْدَ ذَلِكَ وَيَدْعُ الدُّعَاءَ»: (دا چې) ووايي څو څو ځلې مې دعا وغوښته داسې ښکاري چې دعا مې نه قبلېږي، نو داسې مهال دا کار ناشونی وگني او نوره دعا کول پرېږدي. [صحيح مسلم (۲۷۳۵)]

6 (دعا کوونکی) باید له الله تعالی څخه د اسماء الحسنی په واسطه دعا وغواړي او هرځل له دعا سره مناسب اسم غوره کړي، نو که له الله تعالی د روزی دعا غواړي نو

وبه وایی ای رازقه! او که له الله تعالی د رحمت غوښتنه کوي نو وبه وایی چې ای رحمان او رحیم ذاته او که له الله څخه عزت غواړي نو و دې وایی: ای عزیزه، او که له الله تعالی مغفرت غواړي نو به وایی: ای غفوره (بښونکیه) او که له الله تعالی شفا غواړي نو و دې وایی: ای شافي (شفا ورکوونکیه) نو په همدې ډول دې دخپلې دعا په مناسبت د الله د نومونو په واسطه دعا غواړي، ځکه الله تعالی فرمایي: ﴿وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا﴾ [الأعراف: ۱۸۰] «الله لره غوره نومونه دي، پر هماغه غوره نومونو یې وبولئ». [الأعراف: ۱۸۰]

7

(دعا کوونکي) بايد د دعا توري تکرار کړي او له الله تعالى څخه په ټينگار غوښتنه وکړي؛ ځکه د ابن عباس رضي الله عنهما په حديث کې راځي: «اللَّهُمَّ أَنْجِزْ لِي مَا وَعَدْتَنِي، اللَّهُمَّ آتِ مَا وَعَدْتَنِي»: رسول الله ﷺ چې کله خپلو صحابه وو ته د بدر (غزا) په ورځ دعا کوله نو ويې فرمايل: اې الله ماسره کړې ژمنه پوره کړه، اې الله ماته هغه څه راکړه چې له ماسره دې ژمنه کړې. او تر هغه يې له خپل رب تعالى څخه دعا غوښتله تر څو يې له اوږو څخه څادر ولويدو، ابوبکر رضي الله عنه ورپسې و او ورته يې ويل اې د الله نبي له خپل رب څخه دومره دعا غوښتنه درته بسنه کوي.

همدا ډول په صحيحينو کې د ابو هريرة رضي الله عنه په حديث کې راغلي: «اللَّهُمَّ اهْدِ دَوْسًا وَاثْتِ بِهِمْ، اللَّهُمَّ اهْدِ دَوْسًا وَاثْتِ بِهِمْ»: كله چې نبي صلى الله عليه وسلم د دوس (قبيلې) لپاره دعا كوله نو ويې فرمايل: اې الله دوس ته هدايت وكړې او هغوى (د اسلام په حالت کې) راوړې، اې الله دوس ته هدايت وكړې او هغوى (د اسلام په حالت کې) راوړې. [صحيح بخاري (۲۹۳۷)، صحيح مسلم (۲۵۲۴)]

❁ (دعا كوونكې) بايد دعا په پټه وغواړي او خپل غږ پرې پورته نه كړي، الله تعالى فرمايي: ﴿أَدْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً﴾ [الأعراف: ۵۵] «خپل رب په زاريو زاريو او په پټه پټه را وبولئ..».

په پټه دعا غوښتل اخلاص ته ډېر نږدې وي.، همدا لامل دی چې الله تعالى د زکريا عليه السلام د (پټې) دعا ستاينه کړې او فرمايي: ﴿إِذْ نَادَى رَبَّهُ وَنِدَاءً خَفِيًّا﴾ [مریم: ۳] «... (یاد کړه هغه وخت) کله چې هغه خپل رب په پټه پټه وباله». له مفسرينو یو امام فرمايي چې هغه (زکريا) د اخلاص پر بنسټ پټه دعا غوښتې وه.

9 (د دعا غوښتونکي) دعا باید د الله تعالى پر صفت او ستاينه مشتمله وي ځکه چې الله تعالى دا خوښوي چې بنده یې پر ستاينه مشغول شي او د ثناء په ویلو د هغه (الله) عبادت وکړي کله نو الله تعالى خو له خپلو بنده گانو څخه بې نیازه دی.

په صحیحینو کې د عبدالله بن مسعود په حدیث کې راغلي چې رسول الله ﷺ فرمایي: «وَلَا أَحَدٌ أَحَبَّ إِلَيْهِ الْمَدْحُ مِنَ اللَّهِ وَلِذَلِكَ مَدَحَ نَفْسَهُ»: له الله زیات هیڅوک هم د ځان ستاینه نه خوښوي له همدې کبله هغه د خپل ځان ستاینه کړې.

10 (دعا غوښتونکي) باید د دعا قبلیدو وختونه (ځان ته) معلوم کړي او په هغو کې د الله تعالی څخه دعا وغواړي. د دعا قبلیدو کوم ځایونه او وختونه چې په نصوصو کې راغلي له هغو څخه ځینې دادي: (د آذان او اقامت ترمنځ، د شپې په وروستی برخه کې، د جمعې د ورځې په یوه گړۍ کې، له

لمنخونو وروسته، په سجدو کې، د باران
ورېدو پر مهال، مسلمان ورور ته د هغه په
غياب کې دعا غوښتل، د پلار دعا خپل
اولاد ته، د مسافر دعا او د مظلوم دعا.)

مستندې دعاگانې او د الله تعالى ستاينه

صحيح الدعاء والشايع على الله تعالى

د الله تعالى
ستاينه

وراندې

لومړۍ پاڼې ته راگرځيدل

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٢﴾ الرَّحْمَنِ
الرَّحِيمِ ﴿٣﴾ مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ ﴿٤﴾﴾

[الفاتحة: ٢-٤]

«توله ستاینه یوازې الله لره ده، چې د ټولو کائناتو پالونکی دی، ډېر زیات مهربان پوره رحم لرونکی دی. د جزا د ورځې مالک دی.» [الفاتحة: ٢-٤]

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ
الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا أُولِي أجنِحَةٍ مِثْنِي وَثَلَاثَ
وَرُبْعٍ يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ [فاطر: ۱]

«ستاینه د الله لپاره ده، چې د اسمانونو او
ځمکې جوړوونکی او د پیغام رسوونکو
پرېښتو ټاکونکی دی (داسې پرېښتې) چې دوه
دوه، درې درې، او څلور څلور وزرونه لري،
د الله چې څنگه خوښه وي د خپل مخلوق
په جوړښت کې زیات والی راوړي، په یقیني
ډول الله پر هر څه قادر دی». [فاطر: ۱]

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ﴾ [الأنعام: ۱]

«ستاینه الله یوازې لره ده چې آسمانونه او
خُmkه یې پیدا کړل، او تیارې او رڼا یې پیدا
کړه». [الأنعام: ۱]

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ
وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ وَهُوَ
الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ﴾ [سبأ: ۱]

«توله ستاینه د هغه الله لپاره ده چې د
آسمانونو او ځمکې د هر شي څښتن دی او
په آخرت کې هم د هماغه لپاره ستاینه ده. هغه
د حکمت څښتن او با خبره دی.» [سبأ: ۱]

«الْحَمْدُ لِلَّهِ حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا

فِيهِ»

ټوله ستاینه یوازې الله لره ده، زیاته ستاینه،
پاکه او مبارکه.

2

«رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ مِثْلُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ،
وَمِثْلُ مَا شِئْتَ مِنْ شَيْءٍ بَعْدُ، أَهْلَ الشَّنَاءِ
وَالْمَجْدِ، أَحَقُّ مَا قَالَ الْعَبْدُ، وَكُنَّا لَكَ عَبْدٌ:
اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلَا مُعْطِيَ لِمَا
مَنْعْتَ، وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ»

اې زموږ پالونكېه! تا لره پوره ستاینه ده، د
آسمانونو او ځمكې او د دې دواړو ترمینځ
د مخلوقاتو د ډكوالي په اندازه، او په اندازه د
ډكوالي د هغو شيانو چې وروسته یې غواړې
(د خلقت اراده یې وكړې)، ای د ستاینې او
لویې څښتنه! ته ډېر وړ یې د هغه (صفت)

چې یو بنده ویلی دی، او مونږ ټول ستا بندگان
 یو، ای الله! ته چې (چاته) څه ورکړې، د هغه
 (خوک) بندوونکی نشته، او ته چې (له چا)
 څه بند کړې د هغه (خوک) ورکوونکی نشته،
 او گټه نه ورکوي شتمن لره د هغه شتمني (ستا
 د عذاب په لرې کولو کې).

«اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ كُلُّهُ، وَإِلَيْكَ يَرْجِعُ
 الْأَمْرُ كُلُّهُ»

ای الله تا لره ټوله ستاینه ده او د هرکار واک
 تا لره دی.

«اللَّهُمَّ رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ قَيِّمُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ، وَلَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ رَبُّ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ، وَلَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ نُورُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ، أَنْتَ الْحَقُّ،
وَقَوْلِكَ الْحَقُّ، وَوَعْدِكَ الْحَقُّ، وَلِقَاؤُكَ الْحَقُّ،
وَالْجَنَّةُ حَقٌّ، وَالنَّارُ حَقٌّ، (وَالنَّبِيُّونَ حَقٌّ،
وَمُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَقٌّ) وَالسَّاعَةُ
حَقٌّ، اللَّهُمَّ لَكَ أَسْلَمْتُ، وَبِكَ آمَنْتُ، وَعَلَيْكَ
تَوَكَّلْتُ، (وَإِلَيْكَ أَنْبْتُ) وَإِلَيْكَ خَاصَمْتُ، وَبِكَ
حَاكَمْتُ، فَاغْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ وَمَا أَخَّرْتُ،
وَأَسْرَرْتُ وَأَعْلَنْتُ، وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي،
(أَنْتَ الْمُقَدِّمُ، وَأَنْتَ الْمُؤَخِّرُ) لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ»

اې الله زمونږ پالونکيه! تالره ستاينه ده، ته د آسمانونو او ځمکې اداره (تدبير) کوونکې يې، او تالره ستاينه ده ته د آسمانونو او ځمکې او څه چې په دې دواړو کې دي د هغو پالونکې يې، ته حق يې (ستا وجود او الوهيت حقيقي دي) ستا خبره حق ده، ژمنه دې حق ده، ستا پر وړاندې حاضرېدل (په ورځ د قيامت در تگ) خامخا کېدونکې دي، جنت حق (موجود) دي، د دوزخ اور حق (موجود) دي، انبياء حق دي، محمد ﷺ حق دي، د قيامت ورځ حق ده، اې الله! تا ته (ستا احکامو ته) مې سر تپت کړی، او پر تا مې ايمان راوړی، او پر تا مې بروسه کړې، او ستا خوا ته رجوع کوم، او ستا په راکړو دليلونو (له معاندينو

سره) مبارزه کوم، د(شخړو) پرېکړې لپاره تا
 ته رجوع کوم، نو زما هغه گناهونه وېښه کوم
 چې ما وړاندې کړي او کوم چې ما وروسته
 کړي، او کوم چې ما پټ کړي او کوم چې ما
 په ښکاره کړي، او پر کومو چې ته له ما څخه
 ښه خبر يې، ته وړاندې (پورته) کوونکی او
 شاته (ښکته) کوونکی يې، نشته د عبادت وړ
 مگر يوازې ته يې.

﴿اللَّهُمَّ مَلِكَ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ
 وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ
 وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ
 شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٦﴾ تُوَلِّجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُوَلِّجُ
 النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ
 وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ
 بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٢٧﴾﴾ [آل عمران: ٢٦-٢٧]

«ای الله! د پاچاهۍ خښته! ستا چې چاته ته
 خوښه شي پاچاهي ورکوي او له چا څخه چې
 وغواړي اخلي يې، چاته چې دې خوښه شي
 عزت ورکوي او څوک چې وغواړي ذليله

کوي يې، بنیگنه ستا په واک کې ده، بېشکه
ته پر هرڅه قادر یې. شپه په ورځ کې او ورځ
په شپه کې نېباسې او له بې ساه څخه ساکنې
او له ساکنه بې ساه راباسې او چاته چې دې
خوښه شي بې حسابو روزي ورکوي».

داد آل عمران سورت دوه آیتونه (۲۶-۲۷)
دي، د لومړي آیت څخه د (قل) توري په
قصدې ډول لرې کړل شوي

«اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَوَاتِ وَرَبَّ الْأَرْضِ وَرَبَّ
 الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، رَبَّنَا وَرَبَّ كُلِّ شَيْءٍ، فَالِقَ
 الْحَبِّ وَالنَّوَى، وَمُنزِلَ التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ
 وَالْفُرْقَانِ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ كُلِّ شَيْءٍ
 أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهِ، اللَّهُمَّ أَنْتَ الْأَوَّلُ
 فَلَيْسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الْآخِرُ فَلَيْسَ
 بَعْدَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الظَّاهِرُ فَلَيْسَ فَوْقَكَ
 شَيْءٌ، وَأَنْتَ الْبَاطِنُ فَلَيْسَ دُونَكَ شَيْءٌ،
 اقْضِ عَنَّا الدَّيْنَ، وَأَغْنِنَا مِنَ الْفَقْرِ»

ای الله! د آسمانونو او ځمکې پالونکیه او د
 ستر عرش خښتنه، زمونږ او د هر شي پالونکیه،

د دانې او زرې زرغونونکيه، او د تورات او انجيل او قرآن رانازلونکيه! زه پر تا د هر هغه شي له شره پنا غواړم د چا د تندي وپښتان (واک) چې ستا په لاس کې دی، ای الله! ته تر هرڅه لومړی یې تر تا مخکې څه نشته او ته تر هرڅه وروستی یې تر تا وروسته څه نشته، ته تر ټولو ښکاره (پورته) یې تر تا پورته څه نشته، ته پټ (او هرڅه ته نږدې) یې تر تا پټ (او نږدې) څوک نشته، زمونږ پورونه ادا کړه او مونږ له بې وزلی وژغوره.

6

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُكَ وَأَشْهَدُ مَلَائِكَتَكَ وَحَمَلَةَ عَرْشِكَ، وَأَشْهَدُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ، أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحَدَّكَ لَا شَرِيكَ لَكَ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ»

ای الله! زه تا پردې شاهد گرځوم، او ستا پرېښتې پرې شاهدانې گرځوم او ستا دعرش پورته کوونکي (پرېښتې)، او هغه (مخلوقات) چې په آسمانونو او چې په ځمکه کې دي پردې شاهد گرځوم چې بېشکه ته الله یې، بی له تابل د عبادت وړ نشته، ته یو یې، شریک نه لرې، او زه شاهدي ورکوم چې محمد ستا بنده او ستا رسول دی.

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنِّي أَشْهَدُ أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ
لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْأَحَدُ الصَّمَدُ، الَّذِي لَمْ يَلِدْ
وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ»

ای الله! زه ستا خخه خپل حاجت غواړم په دې
چې زه ددې گواهي ورکوم چې همدا ته الله
یې، نشته وړ د عبادت مگر همدا ته یې، ایکی
یو او بې نیازه یې، هغه ذات یې چې نه له چا
زیرېدلی او نه له هغه خخه څوک زیرېدلی، او
هیڅوک هغه لره سیال نشته.

په حدیث کې راغلي چې دا دعا د الله هغه اسم
اعظم دی چې الله ته پرې دعا وشي نو دعا قبلیري
او څه چې ترې وغوښتل شي هغه ورکول کیري.

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَظِيمُ الْحَلِيمُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَرَبُّ الْأَرْضِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ»

بل د عبادت وړ نشته بې له هغه الله چې لوی او حلم لرونکی دی، بل د عبادت وړ نشته بې له الله، چې د لوی عرش څښتن دی، بل د عبادت وړ نشته بې له الله چې د آسمانونو او ځمکې پالونکی دی، او د عزتمند عرش رب دی.

دا د غم او پرېشانی لري کولو دعا ده

«اللَّهُ، اللَّهُ رَبِّي لَا أُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا»

الله، الله زما پالونکی دی زه ور سره هیڅ هم
نه شریکوم.

دا د غم او پرېشانی لري کولو دعا ده

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، اللَّهُ
 أَكْبَرُ كَبِيرًا، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا، سُبْحَانَ
 اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا
 بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ»

له الله پرته بل د عبادت وړ نشته، هغه یو
 دی، شریک نه لري، د لوی الله لویي بیانوم،
 الله لره ډېره زیاته ستاینه ده، پاکي ده الله لره
 چې پالونکی د ټولو کایناتو دی، هیڅ ځواک
 او توان نشته (له گناه څخه د ځان ساتلو او د
 نیکیو د کولو) مگر د الله په مرسته، برلاسی
 حکیم دی.

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ،
وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، سُبْحَانَ
اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ،
وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ»

له الله پرته بل د عبادت وړ نشته، هغه یو دی،
شريك نه لري، هغه لره (د کائناتو) ټولواکي او
پوره غوره ستاینه ده، او همدی پر هر څه قادر
دی. پاک دی الله، پوره ستاینه الله لره ده، نشته
د عبادت وړ مگر یوازې یو الله دی، او الله ډېر
لوی دی. نشته هیڅ ځواک او توان (له گناه
څخه د ځان ساتلو او د نیکیو د کولو) مگر د
اوچت او لوی الله په توفیق سره.

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ، أَنْجَزَ وَعَدَّهُ، وَنَصَرَ
عَبْدَهُ، وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ»

له الله پرته بل د عبادت وړ نشته، هغه یو دی،
الله خپله ژمنه پوره کړه، او د خپل بنده مرسته
یې وکړه، او په یوازې یې (د کفارو) ډلو ته
ماتي ورکړه.

13

«اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ، وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ، أَبُوءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ، وَأَبُوءُ لَكَ بِذُنُوبِي فَاغْفِرْ لِي، فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ»

ای الله! ته زما پالونکی یې، له تا پرت بل د عبادت وړ نشته، تا زه پیدا کړی يم، او زه دې بنده يم، او زه له خپل توان سره ستا پر عهد او ژمنه ولاړ يم، زه پرتا پناه غواړم د خپلو کړو له شره، پر هغه نعمت دې اقرار کوم چې ما ته دې راکړی، او په خپله گناه اقرار کوم، نو ما ته بښنه وکړه، چې له تا پرته څوک گناه نشي بښلای

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنَّ لَكَ الْحَمْدُ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
الْمَنَّانُ، بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، يَا ذَا الْجَلَالِ
وَالْإِكْرَامِ، يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ»

ای الله زه درنه سوال کوم پردې چې تا لره ټوله
ستاینه ده، له تا پرته بل د عبادت وړم نشته، ته
زیات احسان کوونکی (او احسان بارونکی) یې،
د آسمانونو او ځمکې بې نمونې پیدا کوونکی
یې، ای د لویی او عزت ورکولو څښتنه، ای د
کامل ژوند څښتنه! ای د کایناتو تدبیروونکيه!

په حدیث کې راغلي چې دا دعا د الله هغه
اسم اعظم دی چې الله ته پرې دعا وشي نو
هغه دعا قبلیري او څه چې ترې وغوښتل شي
نو هغه ورکول کیري.

15

«سُبْحَانَكَ مَا أَعْظَمَكَ رَبَّنَا»

ای زمونږ پالونکیه! تالره پاکي ده،
ته خومره لوی شان والا یې.

16

«سُبْحَانَ ذِي الْجَبْرُوتِ وَالْمَلَائِكَةِ
وَالْكِبْرِيَاءِ وَالْعَظَمَةِ»

پاک دی خښتن د زبرخواکي، او غتې
پاچاهي، او د لویی، او د عظمت.

17

«اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ ذُو الْمَلَكُوتِ
وَالْجَبْرُوتِ وَالْكَبْرِيَاءِ وَالْعِظْمَةِ»

لوی دی الله، (درې ځله ویل کیږي) خښتن د
زبرځواکی، غټې پاچاهۍ، لویۍ، او عظمت.

18

«اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيرًا، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا،
وَسُبْحَانَ اللَّهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا»

الله لوی دی، چې د لویۍ خښتن دی، او الله
لره زیاته ستاینه ده، الله لره پاکی بیانوم سهار
او ماښام.

دا مستحب ده چې دعا کوونکی پر الله تعالی
د ثنا ویلو وروسته پر نبی ﷺ درود وویي.

«اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ
مُحَمَّدٍ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ،
وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ»

«ای الله! پر محمد ﷺ او د محمد ﷺ پر
اهل و عیال درود ولېره، لکه څنگه چې دې
پر ابراهیم او د ابراهیم پر اهل و عیال درود
لېرلی دی، په رېښتیا ته ستایل شوی یې، د
لویي څښتن یې.»

صحيح الدعاء والثناء على الله تعالى

قرآني دعاوي

﴿حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ
تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ﴾ (١٢٩)

[التوبة: ١٢٩]

«ما لپاره الله کافي دی، له هغه پرته بل د
عبادت وړ نشته، پر هماغه مې بروسه کړې او
هغه د ستر عرش خښتن دی.» [التوبة: ١٢٩]

2

﴿لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ

مِنَ الظَّالِمِينَ﴾ [الأنبياء: ٨٧]

«له تا پرته بل هيڅوک د عبادت وړ نشته،
ستا ذات پاک دی بېشکه ما کمي کړې وه».

[الأنبياء: ٨٧]

﴿رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي
رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ﴾ [إبراهيم: ٤٠]

«ای زما پالونکيه! ما د لمانځه قائمونکي
وگرځوه او زما او له اولاد څخه هم (داسې
خلک را پورته کړه چې دغه عبادت اداء
کړي) زمونږ ربه! دعا مې قبوله کړه».
[إبراهيم: ٤٠]

﴿هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُ ۖ قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً ۗ إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ﴾ [آل عمران: ۳۸]

«زما پالونکيه! (په خپل قدرت) ماته ښه اولاد په برخه کړه، همدا ته د دعا اورېدونکي يي.»

[آل عمران: ۳۸]

﴿رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي
أَمْرِنَا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ
الْكَافِرِينَ﴾ ﴿١٤٧﴾ [آل عمران: ١٤٧]

«ای زموږ پالونکیه! زموږ تېروتنې او
گناهونه او زموږ په کار کې تیری راوبښه،
زموږ قدمونه محکم کړه او پر کافرانو
زموږ د برلاسی لپاره راسره مرسته وکړه».

[آل عمران: ١٤٧]

6

﴿رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ

الرَّاحِمِينَ﴾ [المؤمنون: ١١٨]

«زما ربه بښنه وکړه او رحم وکړه، او ته تر ټولو رحم کونکو بښه رحم کونکی یې».

[المؤمنون: ١١٨]

7

﴿رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي﴾

[القصص: ١٦]

«اې زما پالونکيه! ما پر خپل ځان ظلم وکړ، ماته بښنه وکړه».

[القصص: ١٦]

﴿رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا
وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾

[البقرة: ۲۵۰]

«زمونږ پالونکيه! مونږ ته صبر راکړه، زمونږ
قدمونه ټينگ کړه او پر کافرانو مو برلاسي
کړه». [البقرة: ۲۵۰]

﴿رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا
وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ
الْوَهَّابُ﴾ [آل عمران: ۸]

«زمونږ پالونکيه! کله چې تا مونږ پر سمه لار
روان کړي يو، نو بيا هيڅکله زمونږ زړونه مه
کږه وه، مونږ ته د خپلې پېرزونې له مخې
رحمت را په برخه کړه، چې همدا ته حقيقي
لوروونکی يې». [آل عمران: ۸]

10

﴿رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي ﴿٢٥﴾ وَيَسِّرْ لِي

أَمْرِي ﴿٢٦﴾﴾ [طه: ٢٥-٢٦]

«پالونکيه! زما سينه راته پرانيزه، او زما کار

ماته آسانه کړه». [طه: ٢٥-٢٦]

11

﴿مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿٨٣﴾﴾

[الأنبياء: ٣٨]

«زه ناروغ يم او ته تر ټولو زيات مهربانه

يې».

﴿رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيْطَانِ ﴿٩٧﴾
وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ ﴿٩٨﴾﴾

[المؤمنون: ٩٧-٩٨]

«اې زما پالونكیه! زه د شيطانانو له هڅونو
(وسوسو) څخه تاته پناه دروړم، اې زما
پالونكونكیه له دې څخه هم پناه غواړم چې
هغوی ماته راشي». [المؤمنون: ٩٧-٩٨]

﴿رَبَّنَا أَصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ

عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا﴾ [الفرقان: ٦٥]

«اې زمونږ پالونکيه! د دوزخ له عذابه مو وساته، د هغه عذاب سخت او تليپاتي دی.»

[الفرقان: ٦٥]

﴿وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا
رَبُّنَا أَفْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ
خَيْرُ الْفَاتِحِينَ﴾ [الأعراف: ٨٩]

«زمونږ د پالونکي پوهه پر هر څه چاپېره ده، پر
همغه مو باور کړی، اې زموږ پالونکيه! زموږ او
د قوم تر منځ مو په حقه پرېکړه وکړه، او ته ډېر
ښه پرېکړه کوونکي یې». [الأعراف: ٨٩]

15

﴿أَرْزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ﴾ (١١٤)

[المائدة: ١١٤]

«مونږ ته روزي راکړه او ته ډېر ښه روزي ورکوونکی یې». [المائدة: ١١٤]

16

﴿رَبَّنَا آتِنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا

مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا﴾ (الكهف: ١٠)

«ای پالونکیه! مونږ پر خپل ځانگړي رحمت سره سر لوړي کړه او زمونږ چاره سمه کړه». [الكهف: ١٠]

17

﴿رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَأَلْحِقْنِي

بِالصَّالِحِينَ﴾ [الشعراء: ٨٣]

«اې زما پالونكيه! ماته پرېكړه راوښيه او له صالحانو سره مې يو ځای كړه». [الشعراء: ٨٣]

18

﴿رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا﴾ [طه: ١١٤]

«اې زما پالونكيه! ماته لا زياته پوهه راکړه».

19

﴿رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ﴾ (٢٤)

[القصص: ٢٤]

«اي زما پالونكيه! هره بنيگنه چې تا پر ما نازله كړې، زه هغې ته اړيم». [القصص: ٢٤]

20

﴿رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّتِنَا

قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا﴾ (٧٤)

[الفرقان: ٧٤]

«اي زموږ پالونيكه! موږ ته له خپلو مېرمنو او اولادونو څخه د سترگو يخ والی راکړه او موږ د ځان ساتونکو امامان وگرځوه». [الفرقان: ٧٤]

﴿رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي
 أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ
 صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي
 عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ﴾ [النمل: ١٩]

«ای زما ربه! ماته الهام وکړه چې زه ستا د هغې
 لوربینې شکر وباسم چې پر ما او زما پر مور او
 پلار دې کړې ده، او داسې نیک عمل وکړم
 چې ستا خوښ شي او په خپل رحمت ما په
 خپلو نېکو بندگانو کې داخل کړه.» [النمل: ١٩]

﴿رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ﴾ ﴿١٢٧﴾ ﴿وَتُبَّ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ

التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾ ﴿١٢٨﴾ [البقرة: ١٢٧-١٢٨]

«ای زمونږه ربه! زمونږ دا خدمت قبول کړه ته
د هرڅه اورېدونکی او پر هرڅه پوه یې... او
توبه قبوله کړه ته لوی توبه قبلوونکی او رحم
کوونکی یې». [البقرة: ١٢٨-١٢٨]

صحیح الدعاء والثناء علی اللہ تعالیٰ

د لمانځه دعاگانې

1

«اللَّهُمَّ بَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ كَمَا بَاعَدْتَ
بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ، اللَّهُمَّ نَقِّنِي مِنْ خَطَايَايَ
كَمَا يُنَقِّي الثَّوْبُ الْأَبْيَضُ مِنَ الدَّنَسِ، اللَّهُمَّ
اغْسِلْنِي مِنْ خَطَايَايَ بِالثَّلْجِ وَالْمَاءِ وَالْبَرْدِ»

ای الله! زما او زما د گناهونو تر مینځ دومره
لرې والی راوړه، لکه څنګه چې دې د ختیځ
او لوېدیځ تر مینځ لرې والی راوستی دی، ای
الله! ما له خپلو گناهونو داسې پاک کړه لکه
څنګه چې سپینه جامه له خپرو پاکه کړای
شي، ای الله! ما له گناهونو په واوره او اوبو او
ړلۍ سره ووینځه.

دا د لمانځه د پیل له دعاوو څخه ده

«اللَّهُمَّ رَبَّ جِبْرَائِيلَ، وَمِيكَائِيلَ،
وَأِسْرَافِيلَ، فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ،
عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ
عِبَادِكَ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ، اهْدِنِي
لِمَا اخْتَلَفَ فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِكَ، إِنَّكَ
تَهْدِي مَنْ تَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ»

ای الله! د جبرائیل، میکائیل او اسرافیل ربه! د
ځمکې او آسمانونو پیداکوونکيه! له بنکاره
او پټو باخبره! ته د خپلو بندگانو ترمنځ په
هغه څه کېنې پرېکړه کوونکي یې چې په
څه کېنې هغوی اختلاف کولو، ما ته له دې

اختلافه په خپل امر د هغه څه لارښوونه وکړه
چې حق وي، ته چې چاته وغواړې نېغې
لارې ته يې لارښوونه کوي.

دا د لمانځه د پيل له دعاوو څخه ده په
ځانگړي ډول د تهجد د لمانځه لپاره او هغه
مهال ويل کيږي چې کله حق او باطل نه
معلوميږي او زړه ته شبهات لاره پيدا کړي.

«وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا، وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ، إِنَّ صَلَاتِي، وَنُسُكِي، وَمَحْيَايَ، وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، لَا شَرِيكَ لَهُ، وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ، اللَّهُمَّ أَنْتَ الْمَلِكُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَنْتَ رَبِّي، وَأَنَا عَبْدُكَ، ظَلَمْتُ نَفْسِي، وَاعْتَرَفْتُ بِذَنْبِي، فَاعْفِرْ لِي ذُنُوبِي جَمِيعًا، إِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ، وَاهْدِنِي لِأَحْسَنِ الْأَخْلَاقِ لَا يَهْدِي لِأَحْسَنِهَا إِلَّا أَنْتَ، وَاصْرِفْ عَنِّي سَيِّئَهَا لَا يَصْرِفْ عَنِّي سَيِّئَهَا إِلَّا أَنْتَ، لَبَّيْكَ وَسَعْدَيْكَ وَالْخَيْرُ كُلُّهُ فِي يَدَيْكَ، وَالشَّرُّ لَيْسَ إِلَيْكَ، أَنَا بِكَ وَإِلَيْكَ، تَبَارَكْتَ وَتَعَالَيْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ»

ما خپل مخ هغه ذات ته وگرځوو چې
 آسمانونه او ځمکه يې پيدا کړي، په داسې
 حال کې چې د حق دين ملگری يم، او له
 مشرکانو څخه نه يم، په رېښتيا زما لمونځ،
 قرباني، ژوند او مرگ يوازې د هغه الله لپاره
 دي چې د مخلوقاتو پالونکی دی، شريک نه
 لري، او ماته پردې امر شوی، او زه له مسلمانانو
 يم. اې الله! ته پاچايي، له تا پرته بل د عبادت
 وړ نشته، ته زما پالونکی يې، او زه دې بنده
 يم، پر خپل ځان مې ظلم کړی، او په خپله
 گناه اقرار کوم، نو زما ټول گناهونه راته وښه،
 په رېښتيا چې گناهونه له تا پرته بل څوک
 نشي ښلي، د ښو اخلاقو لارښوونه راته وکړه،
 او ښو اخلاقو ته يوازې ته لارښوونه کوې، او

بد اخلاق را څخه لرې کړه، بد اخلاق را نه
 یوازې ته لرې کولی شې، ستا بلنه مې منلې
 ده، او ستا خدمت ته ولاړم، خیر ټول ستا په
 لاسونو کې دی، او شر تا لره شر نه دی، او په
 تا مې تکیه ده، او تاته به درځم، ته دې برکت
 څښتن یې او اوچت یې، له تا نه بښنه غواړم،
 او تا ته توبه باسم.

دا د لمانځه د پیل له دعاوو څخه ده په
 ځانگړي ډول د تهجد د لمانځه لپاره

«سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ اللَّهُمَّ
اغْفِرْ لِي»

ای الله! زمونږ پالونکیه! تا په پاکۍ سره یادوم
او ستا ستاینه کوم، ای الله! ما ته بښنه وکړه.
دا دعا په رکوع او سجده کې ویل کیږي

«اللَّهُمَّ أَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ،
وَبِمُعَافَاتِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ، وَأَعُوذُ بِكَ
مِنْكَ لَا أَحْصِي ثَنَاءً عَلَيْكَ أَنْتَ كَمَا
أَثْنَيْتَ عَلَيَّ نَفْسِكَ»

ای الله! زه ستا پر رضا ستا له غضبه، او ستا
پر عافیت ستا له عذابه، او پر تا له تا خخه
پناه غواړم، زه ستا پوره ستاینه نشم کولای، ته
همغسي یې لکه څنگه چې دې د ځان ستاینه
کړې ده.

دا دعا په سجده کې ویل کیږي

6

«اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي كُلَّهُ دِقَّةً، وَجِلَّةً،
وَأَوَّلَهُ وَآخِرَهُ وَعَلَانِيَتَهُ وَسِرَّهُ»

ای الله! ماته وېسبه زما ټول گناهونه، واره او
لوی، لومړني او وروستني، ښکاره او پټ.

دا دعا په سجده کې ویل کېږي

«اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي فِي قَلْبِي نُورًا، وَفِي لِسَانِي
نُورًا، وَفِي سَمْعِي نُورًا، وَفِي بَصَرِي نُورًا،
وَمِنْ فَوْقِي نُورًا، وَمِنْ تَحْتِي نُورًا، وَعَنْ
يَمِينِي نُورًا، وَعَنْ شِمَالِي نُورًا، وَمِنْ بَيْنِ
يَدَيَّ نُورًا، وَمِنْ خَلْفِي نُورًا، وَاجْعَلْ فِي
نَفْسِي نُورًا، وَأَعْظِمْ لِي نُورًا»

ای الله! زما په زړه کېنې نور (رنا) پیدا کړه، او
زما په ژبه کېنې نور پیدا کړه، او زما په غوږونو
کېنې نور پیدا کړه، او زما په سترگو کېنې نور
پیدا کړه، او زما د پاسه رنا کړه،، او زما لاندي
رنا کړه، او زما بني اړخ ته نور پیدا کړه او

زما کینې خواته نور پیدا کړه او زما مخې ته
نور پیدا کړه او زما شاته نور پیدا کړه، او زما
په نفس کې نور پیدا کړه او ماته زما نور لوی
وگرځوه.

دا دعا په سجده کې ویل کېږي په ځانگړي
ډول د تهجد په لمانځه کې

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ
جَهَنَّمَ، وَمِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَمِنْ
فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ، وَمِنْ شَرِّ
فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ»

اې الله! زه پناه غواړم پر تا د دوزخ له عذابه،
د قبر له عذابه، د ژوند او مرگ له فتنونه، او د
مسیح دجال د فتنې له شره.

دا دعا په وروستی تشهد کې له سلام
گرځولو مخکې ویل کیږي

«اللَّهُمَّ أَعِنِّي عَلَى ذِكْرِكَ، وَشُكْرِكَ،
وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ»

ای الله! ما سره ستا په ذکر او شکر، او په بڼه
توگه ستا د عبادت په کولو کې مرسته وکړه.
دا دعا په وروستی تشهد کې له سلام اړولو
وراندې ویل کیږي

«اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ وَمَا أَخَّرْتُ، وَمَا أَسْرَرْتُ
وَمَا أَعْلَنْتُ، وَمَا أَسْرَفْتُ، وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي،
أَنْتَ الْمُقَدِّمُ وَأَنْتَ الْمُؤَخِّرُ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ»

اې الله! زما هغه گناه وېښه چې ما وړاندې کړې
او هغه چې وروسته مې کړې، په پټه مې کړې
او په ښکاره مې کړې، هغه څه چې ما پکې
اسراف او زيات والی کړی، او هغه (گناه) چې
ته په هغه له ما څخه ښه خبر يې، ته وړاندې
کوونکی يې او ته وروسته کوونکی يې، له تا
پرته بل د عبادت وړ نشته.

دا دعا په وروستۍ تشهد کې له سلام اړولو
وړاندې ويل کيږي

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْمَأْثِمِ،
وَالْمَغْرَمِ»

ای الله! زه پر تا د گناه او تر قرض لاندې
کېدو شخه پنا غواړم.

دا دعا په وروستی تشهد کې له سلام اړولو
مخکې ویل کېږي

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ، وَأَعُوذُ بِكَ
مِنَ النَّارِ»

اي الله! زه ستا څخه جنت غواړم او پر تا له
دوزخ (له اور) څخه پناه غواړم.

دا دعا په وروستۍ تشهد کې له سلام اړولو
مخکې ويل کيږي

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْبُخْلِ وَأَعُوذُ
بِكَ مِنَ الْجُبْنِ وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ أُرَدَّ إِلَى أَرْدَلِ
الْعُمْرِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الدُّنْيَا وَأَعُوذُ
بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ»

ای الله! زه پر تاله بخیلی پناه غواړم او زه پر تاله
بهې زړه توبه پناه غواړم، او پر تاله دې پناه
غواړم چې تېر عمر ته ورسول شم، او پر تاله
دنیا له فتنې پناه غواړم، او پر تاله قبر له عذابه
پناه غواړم.

دا دعا په وروستی تشهد کې له سلام اړولو
مخکې ویل کیږي

«اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي ظُلْمًا كَثِيرًا
وَلَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ، فَاعْفِرْ لِي
مَغْفِرَةً مِنْ عِنْدِكَ، وَارْحَمْنِي إِنَّكَ أَنْتَ
الْغَفُورُ الرَّحِيمُ»

ای الله! ما پر خپل ځان ډېر ظلم کړی، او بې
له تا بل څوک گناهونه نشي بښلی، نو ماته له
خپل لوري بښنه وکړه، او پر ما رحم وکړه، په
رېښتیا همدا ته بښونکی مهربان یې.

دا دعا په لمانځه کې د سجدې پر مهال او
له وروستی تشهد وروسته له سلام اړولو
مخکې ویل کېږي.

«اللَّهُمَّ حَاسِبِي حِسَابًا يَسِيرًا»

ای الله! له ما سره (د قیامت په ورځ) آسانه
حساب وکړه.

دا دعا په لمانځه کې د سجدې پر مهال او
له وروستی تشهد وروسته له سلام اړولو
وراندې ویل کیږي

«رَبِّ قِنِي عَذَابَكَ يَوْمَ تَبْعَثُ عِبَادَكَ»

ای زما پالونکیه! ما له خپل عذابه په هغه ورځ
وژغوره په کومه ورځ چې ته خپل بندگان بیا
راژوندي کوي.

دا دعا په لمانځه کې د سجدې پر مهال او
له وروستی تشهد وروسته له سلام اړولو
وړاندې ویل کیږي.

مستندې دعاگانې او د الله تعالى ستاينه

صَاحِبِ الدَّعَاوِ الشَّاعِرِ عَلِيِّ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ

نبوي دعاوي

وراندې

لومړۍ پاڼې ته راگرځيدل

«اللَّهُمَّ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً، وَفِي
الْآخِرَةِ حَسَنَةً، وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ»

ای زمونږ پالونکيه! مونږ ته په دنيا کې نيکي
راکړه، او په آخرت کې نيکي راکړه، او د
دوزخ له عذابه مو وساته.

دا دعا به نبي ﷺ ډېره خوښتله

«اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَارْحَمْنِي، وَاهْدِنِي،
وَعَافِنِي، وَارْزُقْنِي»

اې الله! ما ته بښنه وکړه، او پر ما رحم وکړه،
او لارښوونه راته وکړه، او ما ته سلامتې را کړه،
او روزي را کړه.

دا دعا د دنيا او آخرت ښيگڼې را ټولوي

«اللَّهُمَّ اكْفِنِي بِحَلَالِكَ عَنْ حَرَامِكَ
وَاعْنِنِي بِفَضْلِكَ عَمَّنْ سِوَاكَ»

ای الله! حلاله روزي راته کافي کړه او (پردي
مي له) حرامو وژغوره، او پر خپل فضل مي د
نورو له اړتيا وساته.

داد پور ادا کولو دعا ده

4

«اللَّهُمَّ مُصَرِّفَ الْقُلُوبِ صَرِّفْ قُلُوبَنَا
عَلَى طَاعَتِكَ» «يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ ثَبِّتْ
قَلْبِي عَلَى دِينِكَ»

اې الله! د زړونو گرځوونکيه زمونږ زړونه
ستا پيروي ته وگرځوه. (اې د زړونو اړوونکيه
زمونږ زړونه ستا پر دين ټينگ کړه.)

دا پر حق د ثبات دعا ده چې نبي ﷺ به ډېره
کوله.

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنَ الْخَيْرِ كُلِّهِ عَاجِلِهِ
 وَآجِلِهِ، مَا عَلِمْتُ مِنْهُ وَمَا لَمْ أَعْلَمْ، وَأَعُوذُ
 بِكَ مِنَ الشَّرِّ كُلِّهِ، عَاجِلِهِ وَآجِلِهِ مَا عَلِمْتُ
 مِنْهُ، وَمَا لَمْ أَعْلَمْ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ
 خَيْرِ مَا سَأَلَكَ عَبْدُكَ وَنَبِيُّكَ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا عَاذَ مِنْهُ عَبْدُكَ
 وَنَبِيُّكَ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ وَمَا قَرَّبَ
 إِلَيْهَا مِنْ قَوْلٍ أَوْ عَمَلٍ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ
 وَمَا قَرَّبَ إِلَيْهَا مِنْ قَوْلٍ أَوْ عَمَلٍ، وَأَسْأَلُكَ
 أَنْ تَجْعَلَ كُلَّ قَضَاءٍ تَقْضِيهِ لِي خَيْرًا»

اې الله! زه له تا څخه د هرې بښگنې سوال کوم، کومه چې زر راتلونکې وي او کومه چې وروسته راتلونکې وي، که زه له هغې خبر وم او که نا خبر، او زه پر تا د هر شره پناه غواړم کوم چې زر راتلونکې وي او کوم چې وروسته راتلونکې وي، که زه ترې خبر وم او که نا خبره، اې الله! زه له تا د هر هغه خیر غوښتنه کوم، کوم چې له تا څخه ستا بنده او نبي (محمد ﷺ) غوښتی دی، او زه پر تا له هغه شره پناه غواړم له کومه چې ستا بنده او نبي (محمد ﷺ) له تا پناه غوښتې ده، اې الله! زه له تا جنت او هر هغه وينا او کړنه غواړم کوم چې جنت ته نېردي کول کوي، او زه پر تا د اور او هر هغه وينا او عمل څخه پناه غواړم

کوم چې اور ته نېردي کول کوي. او زه ستا
خخه ددي سوال کوم چې کومه پرېکړه ته
زما په حق کې کوي هغه ماته غوره وگرځوه.
دا د بشپړه او هراړخيزه دعاوو له ډلې خخه ده

«يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ بِرَحْمَتِكَ أَسْتَغِيْثُ، أَصْلِحْ
لِي شَأْنِي كُلَّهُ، وَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي
ظُرْفَةَ عَيْنٍ»

ای د کامل ژوند خښتنه! ای د کایناتو
تدبیروونکيه! ستا رحمت ته فریاد کوم او مرسته
غواړم، زما ټول کارونه برابر کړه، او ما خپل
نفس ته د سترگې د رپ په اندازه هم مه سپاره.

داد غم او پرېشانی لري کولو دعا ده

«اللَّهُمَّ إِنِّي عَبْدُكَ ابْنُ عَبْدِكَ ابْنُ أُمَّتِكَ
 نَاصِيَتِي بِيَدِكَ مَاضٍ فِيَّ حُكْمُكَ عَدْلٌ فِيَّ
 قَضَاؤُكَ، أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ سَمَّيْتَ
 بِهِ نَفْسَكَ أَوْ أَنْزَلْتَهُ فِي كِتَابِكَ أَوْ عَلَّمْتَهُ
 أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ أَوْ اسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِي عِلْمِ
 الْغَيْبِ عِنْدَكَ أَنْ تَجْعَلَ الْقُرْآنَ رَيْعَ قَلْبِي
 وَنُورَ بَصَرِي وَجِلَاءَ حُزْنِي وَذَهَابَ هَمِّي»

ای الله! زه ستا بنده، ستا د بنده زوی، ستا د
 مینځې زوی یم، زما د تندي وپښتان ستا په
 لاس کې دي، ستا حکم پر ما جاري دی،
 ستا پرېکړه زما په حق کې عادلانه ده، ستا پر

هر هغه نوم له تا نه سوال کوم، چې تا خپله خپل ځان پرې نومولی دی، او يا دې په خپل کتاب کې نازل کړی دی، او يا دې له خپل مخلوقه چا ته بنودلی دی، او يا دې په خپل غيبي علم کې له ځان سره ساتلی دی، په دې ټولو درنه سوال کوم چې قرآنکریم زما د زړه پسرلی، او د سيني روښنايي، او زما دسترگو نور وگرځوه او زما د غمونو ورکوونکی، او د پرېشانو ختموونکی وگرځوه.

داد غم او خپگان لرې کولو دعا ده

«اللَّهُمَّ لَا سَهْلَ إِلَّا مَا جَعَلْتَهُ سَهْلًا،
وَأَنْتَ تَجْعَلُ الْحُزْنَ سَهْلًا إِذَا شِئْتَ»

ای الله! هیخ آسانه شی نشته، مگر هغه چې
ته یې آسان کړې، او ته چې وغواړې سخت
آسانوي.

داد کارونو د آسانتیا دعا ده

9

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْهُدَى وَالتُّقَى،
وَالْعَفَافَ وَالْغِنَى»

ای الله! زه له تا شخه د هدایت، ځان ساتنې،
پاک لمنی او له خلکو د بې نیازه کېدو
غوښتنه کوم.

10

«اللَّهُمَّ اهْدِنِي، وَسَدِّدْنِي»

ای الله! ماته هدایت وکوه او کارونه مې
برار کړه.

«اللَّهُمَّ أَصْلِحْ لِي دِينِي الَّذِي هُوَ عِصْمَةٌ
أَمْرِي، وَأَصْلِحْ لِي دُنْيَايَ الَّتِي فِيهَا مَعَاشِي،
وَأَصْلِحْ لِي آخِرَتِي الَّتِي فِيهَا مَعَادِي،
وَأَجْعَلِ الْحَيَاةَ زِيَادَةً لِي فِي كُلِّ خَيْرٍ،
وَأَجْعَلِ الْمَوْتَ رَاحَةً لِي مِنْ كُلِّ شَرٍّ»

اې ربه! زما هغه دين را سم كړه، چې د ژوند
ساتندوی مې دی. او هغه دنيا مې را سمه كړه،
چې پكښې هستوگنه مې ده. او هغه اخرت
مې برابر كړه، چې ورتله مې دي. او په ژوند
كې مې د هر خیر له پلوه زیادت راوله. او
مړینه مې له هر شره د ارام لامل كړه.

«اللَّهُمَّ إِنَّكَ عَفُوٌّ تُحِبُّ الْعَفْوَ
فَاعْفُ عَنِّي»

ای الله! بیشکه ته بښونکی یې،
بښنه خوښوې نو ماته بښنه وکړه.

«اللَّهُمَّ اقْسِمْ لَنَا مِنْ خَشْيَتِكَ مَا يَحُولُ بَيْنَنَا
وَبَيْنَ مَعَاصِيكَ، وَمِنْ طَاعَتِكَ مَا تُبَلِّغُنَا
بِهِ جَنَّتِكَ، وَمِنَ الْيَقِينِ مَا تُهَوِّنُ بِهِ عَلَيْنَا
مُصِيبَاتِ الدُّنْيَا، وَمَتِّعْنَا بِأَسْمَاعِنَا وَأَبْصَارِنَا
وَقُوَّتِنَا مَا أَحْيَيْتَنَا، وَاجْعَلْهُ الْوَارِثَ مِنَّا،
وَاجْعَلْ ثَأْرَنَا عَلَى مَنْ ظَلَمَنَا، وَانصُرْنَا عَلَى
مَنْ عَادَانَا، وَلَا تَجْعَلْ مُصِيبَتَنَا فِي دِينِنَا، وَلَا
تَجْعَلِ الدُّنْيَا أَكْبَرَ هَمِّنَا وَلَا مَبْلَغَ عِلْمِنَا، وَلَا
تُسَلِّطْ عَلَيْنَا مَنْ لَا يَرْحَمُنَا»

ای الله! مونږ ته خپله داسې وپره را په برخه
کړه کومه چې زمونږ او ستا د سرغړونې تر منځ
خنډه وگرځي، او مونږ ته خپله داسې پیروي را

په برخه کړه د کوم له لارې چې مونږ تر خپل
 جنت پورې ورسوي، او مونږ ته داسې باور
 را په برخه کړه د کوم په مرسته چې پر مونږ د
 دنيا ستونزې آسانه کړې، اې الله! ته مونږ ته
 زمونږ د غوږونو، زمونږ د سترگو او د قوتونو له
 لارې گټه را ورسوه، ترڅو مو ژوندي ساتي
 دا (حواس) زمونږ لپاره سلامت لره، او څوک
 چې پر مونږ ظلم کوي له هغوی زمونږ غچ
 واخله، او څوک چې زمونږ سره دښمني کوي
 د هغوی پر خلاف مو سره مرسته وکړه، او مونږ
 د دين په چارو کې په فتنه کې مه اچوه، او دنيا
 زمونږ لپاره تر ټولو لويه موخه او د پوهې پای
 مه گرځوه، او پر مونږ داسې څوک مه مسلطه
 وه چې پر مونږ رحم ونه لري.

«رَبِّ أَعِنِّي وَلَا تُعِنِّي عَلَيَّ، وَأَنْصُرْنِي وَلَا تَنْصُرْ عَلَيَّ، وَأَمْكُرْ لِي وَلَا تَمْكُرْ عَلَيَّ، وَاهْدِنِي وَيَسِّرِ الْهُدَى لِي، وَأَنْصُرْنِي عَلَى مَنْ بَغَى عَلَيَّ، رَبِّ اجْعَلْنِي لَكَ شَكَارًا، لَكَ ذَكَارًا، لَكَ رَهَابًا، لَكَ مِطْوَاعًا، لَكَ مُحِبًّا، إِلَيْكَ أَوَّاهًا مُنِيبًا، رَبِّ تَقَبَّلْ تَوْبَتِي، وَاغْسِلْ حَوْبَتِي، وَأَجِبْ دَعْوَتِي، وَثَبِّتْ حُجَّتِي، وَسَدِّدْ لِسَانِي، وَاهْدِ قَلْبِي، وَاسْلُلْ سَخِيمَةَ صَدْرِي».

اې زما پالونكيه! مرسته مې وكړه او زما پر خلاف د چا مرسته مه كوه، كومك مې وكړه او زما پر خلاف د چا سره كومك مه كوه،

زما لپاره ښه تدبیر جوړ کړه او زما پر خلاف
چاته تدبیر مه ورکوه، او ماته لارښوونه وکړه
او زما لپاره د لارښوونې لاره آسانه کړه، او
خوک چې پر ما ظلم وکړي د هغه پر خلاف
زما سره کومک وکړه، اې زما پالونکيه! ما د
خپل ځان لپاره شکر کوونکی، په کثرت سره
ذکر کوونکی، ستا څخه ډېر وپربدونکی، ستا
فرمانبرداره، او تاته عاجزي کوونکی، ستا پناه
غوښتونکی او تاته رجوع کوونکی وگرځوه.
اې زما پالونکيه! زما توبه قبوله کړه، زما گناه
ووينځه، زما دعا قبوله کړه، زما حجت قائم
کړه، زما ژبه سمه کړه، زما زړه ته لارښوونه
وکړه، او زما د زړه کينه لرې کړه.

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ، وَتَرْكَ
الْمُنْكَرَاتِ، وَحُبَّ الْمَسَاكِينِ، وَأَنْ تَغْفِرَ
لِي وَتَرْحَمَنِي، وَإِذَا أَرَدْتَ فِتْنَةً فِي قَوْمٍ
فَتَوَفَّنِي غَيْرَ مَفْتُونٍ، وَأَسْأَلُكَ حُبَّكَ وَحُبَّ
مَنْ يُحِبُّكَ، وَحُبَّ عَمَلٍ يُقَرِّبُ إِلَى حُبِّكَ»

اې الله! زه له تا څخه د بنوکارونو کولو، د
بدو کارونو پرېښودلو، د مسکینانو سره د مینې
درلودلو او د دې خبرې سوال کوم چې ماته
بښنه وکړه او پر ما رحم وکړه، او کله چې د
کوم قوم د آزموینت اراده وکړې نو ما خپل
ځان ته په داسې حال کې وغواړه (مړ کړه)

نبوي دعاوې

چې له فتنې ساتل شوی وم، او زه ستا څخه
ستا د محبت سوال کوم او د هغه چا د محبت
سوال کوم څوک چې ستا سره محبت کوي،
او د هغه عمل سوال کوم چې ستا محبت ته
نږدې کول کوي.

نبي ﷺ ددې دعا گانو په اړه فرمايي: دا
رېښتيني دعاوې دي دا ولولئ بيايې زده
کړئ.

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الثَّبَاتَ فِي الْأَمْرِ،
وَالْعَزِيمَةَ عَلَى الرَّشْدِ، وَأَسْأَلُكَ مُوجِبَاتِ
رَحْمَتِكَ، وَعَزَائِمَ مَغْفِرَتِكَ، وَأَسْأَلُكَ
شُكْرَ نِعْمَتِكَ، وَحُسْنَ عِبَادَتِكَ، وَأَسْأَلُكَ
قَلْبًا سَلِيمًا، وَلِسَانًا صَادِقًا، وَأَسْأَلُكَ مِنْ
خَيْرِ مَا تَعَلَّمَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا
تَعَلَّمَ، وَأَسْتَغْفِرُكَ لِمَا تَعَلَّمَ، إِنَّكَ أَنْتَ
عَلَّامُ الْغُيُوبِ»

ای الله! زه له تا خخه په کارونو کې د ثبات
غوښتنه کوم، او پر لارښوونه د پاتې کېدو،

او له څخه ستا د رحمت او ستا د مغفرت
 د لاملونو غوښتنه کوم، او له تا څخه ستا د
 نعمت د شکر ادا کولو او په ښه توګه ستا د
 عبادت کولو غوښتنه کوم، او له تا د سالم زړه
 او رېښتینې ژبې سوال کوم، او کوم خیر چې
 تاته معلوم دی دهغو غوښتنه درنه کوم، او
 کوم شر چې درته معلوم دی له هغو پناه درنه
 غواړم، او څه (تپروتني) چې تاته معلومې دي
 د هغو ښه درنه غواړم، بېشکه همدا ته پر
 ټولو پتو پوه یې.

په حدیث کې راغلي چې دا دعا د سرو او
 سپینو زرو له خزانې غوره ده.

«اللَّهُمَّ اهْدِنِي فِيمَنْ هَدَيْتَ، وَعَافِنِي فِيمَنْ
عَافَيْتَ، وَتَوَلَّنِي فِيمَنْ تَوَلَّيْتَ، وَبَارِكْ لِي
فِيمَا أَعْطَيْتَ، وَقِنِي شَرَّ مَا قَضَيْتَ، إِنَّكَ
تَقْضِي وَلَا يُقْضَى عَلَيْكَ، إِنَّهُ لَا يَدُلُّ مَنْ
وَالَيْتَ، وَلَا يَعِزُّ مَنْ عَادَيْتَ، تَبَارَكْتَ
رَبَّنَا وَتَعَالَيْتَ»

ای الله! د هغو کسانو په ډله کې چې تا ورته
لارښوونه کړې ما ته هم لارښوونه وکړه، او
د هغو کسانو په ډله کې چې تا ورته عافیت
ورکړې ما ته هم عافیت راکړه، ما هم له شره
وساته او د هغو کسانو په ډله کې چې تا ساتلي

ما هم وساته، او څه چې دې راکړي په هغه
 کې راته برکت واچوه، او څه چې تا پرېکړه
 کړې، د هغه له شره مې وساته، ځکه همدا ته
 پرېکړه کوونکی یې، او ستا د پرېکړې څوک
 مخنیوونکی نشته، په رېښتیا چې ته له چا سره
 دوستي وکړې، هغه به خوار نشي، او له چا
 سره چې دښمني وکړې، هغه به عزتمند نشي،
 ته مبارک ذات یې، او د لویۍ څښتن یې، ای
 زمونږ پالونکیه!.

«اللَّهُمَّ بِعِلْمِكَ الْغَيْبِ، وَقُدْرَتِكَ عَلَى الْخَلْقِ،
أَحْيَيْنِي مَا عَلِمْتَ الْحَيَاةَ خَيْرًا لِي، وَتَوَفَّيْنِي إِذَا
عَلِمْتَ الْوَفَاةَ خَيْرًا لِي، وَأَسْأَلُكَ خَشْيَتِكَ فِي
الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، وَكَلِمَةَ الْإِخْلَاصِ فِي الرِّضَا
وَالْغَضَبِ، وَأَسْأَلُكَ نَعِيمًا لَا يَنْفَدُ، وَقُرَّةَ
عَيْنٍ لَا تَنْقَطِعُ، وَأَسْأَلُكَ الرِّضَاءَ بِالْقَضَاءِ،
وَبَرْدَ الْعَيْشِ بَعْدَ الْمَوْتِ، وَلَذَّةَ النَّظَرِ إِلَى
وَجْهِكَ، وَالشَّوْقَ إِلَى لِقَائِكَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ
ضَرَاءٍ مُضِرَّةٍ، وَفِتْنَةٍ مُضِلَّةٍ، اللَّهُمَّ زَيْنًا بِزِينَةِ
الْإِيمَانِ، وَاجْعَلْنَا هُدَاةً مُهْتَدِينَ»

ای الله! د خپلې پټې پوهې او پر مخلوق دې
د خپل قدرت سره ما تر هغه ژوندی لره ترخو

چې ژوند زما لپاره غوره وي، او هغه وخت
 مې مړ كړه كله چې زما لپاره مرگ غوره وي.
 اې الله! زه له تا څخه په ښكاره او پټه كې ستا
 د وپرې سوال كوم، او د خوښۍ او غوسې
 په حالت كې د حق ويلو سوال درنه كوم، او
 ستا څخه د نه ختمېدونكي نعمت او د سترگو
 لپاره د نه پرې كېدونكي يخ والي غوښتنه
 كوم، او له تا څخه ستا په كړې پرېكړه د
 رضامندۍ او له مرگ څخه وروسته د سلامتۍ
 د ژوند، او ستا مخ ته د كتلو د لذت او ستا
 ملاقات ته د لېوالتيا لرلو غوښتنه كوم، او له
 تا د دې پناه غواړم چې كوم زيانمن كړاو او
 يا لاروركوونكي فتنه راته ورسيري، اې الله!
 مونږ د ايمان پر بنايست بنايسته كړه او مونږ
 هدايت لرونكي او لارښوونكي جوړ كړه.

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ، اللَّهُمَّ أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ
فِي دِينِي وَدُنْيَايَ وَأَهْلِي وَمَالِي، اللَّهُمَّ اسْتُرْ
عَوْرَاتِي، وَأَمِنْ رَوْعَاتِي، اللَّهُمَّ احْفَظْنِي
مِنْ بَيْنِ يَدَيْ، وَمِنْ خَلْفِي، وَعَنْ يَمِينِي،
وَعَنْ شِمَالِي، وَمِنْ فَوْقِي، وَأَعُوذُ بِعَظَمَتِكَ
أَنْ أُغْتَالَ مِنْ تَحْتِي»

ای الله! زه له تا په دنیا او آخرت کې د بښنې
او سلامتۍ غوښتنه کوم، ای الله! زه له تا په
خپل دین او دنیا کې او په خپل اهل او مال
کې د معافۍ او سلامتۍ غوښتنه کوم، ای الله!

زما عیبونه پټ کړه، او وېره را څخه لرې کړه،
ای الله! ما له مخې نه، له شان نه، له بني خوانه،
له چپې خوانه، او له پورته خوانه وساته، او
زه ستا په لویی سره له دې نه پناه غواړم چې د
لاندې خوانه ناخاپه (په پټه) تباہ شم.

صحیح الدعاء والشفا علی اللہ تعالی

د پناه غوښتنې نبوي دعاوي

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا عَمِلْتُ
وَشَرِّ مَا لَمْ أَعْمَلْ»

ای الله! زه له تا د هغه کار له شره پناه غواړم،
کوم چې ما کړی او د هغه کار له شره پناه
غواړم کوم چې ما نه دی کړی.

دا د نبی ﷺ له هغه دعاوو څخه ده چې ډېره
به یې غوښته.

2

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أُشْرِكَ بِكَ وَأَنَا
أَعْلَمُ، وَأَسْتَغْفِرُكَ لِمَا لَا أَعْلَمُ»

ای الله! زه پناه غواړم پر تا له دې چې شریک
ونیسم له تا سره په داسې حال کې چې زه
پوهیږم، او بښنه غواړم پر کومو چې نه پوهیږم.

له ریا څخه د ځان ژغورنې دعا

3

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ زَوَالِ نِعْمَتِكَ،
وَتَحَوُّلِ عَافِيَتِكَ، وَفُجَاءَةِ نِقْمَتِكَ،
وَجَمِيعِ سَخَطِكَ»

ای الله! زه پر تا ستا د نعمت له زوال څخه پناه
غواړم، او ستا د راکړې روغتیا له بدلېدو (پر
ناروغۍ د اخته کېدو) څخه، او ستا د ناخاپي
نيونې (مواخدي) او ستا د هر ډول ناخوښۍ
څخه پناه غواړم.

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ مُنْكَرَاتِ الْأَخْلَاقِ،
وَالْأَعْمَالِ، وَالْأَهْوَاءِ، وَالْأَدْوَاءِ»

ای الله! زه پر تا له بدو اخلاقو، ناوړه کارونو،
بدو غوښتنو، او زیان رسوونکو ناروغیو څخه
پناه غواړم.

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ جَهْدِ الْبَلَاءِ،
وَدَرَكِ الشَّقَاءِ، وَسُوءِ الْقَضَاءِ،
وَشَمَاتَةِ الْأَعْدَاءِ»

ای الله! زه پناه غواړم پر تا د کړاو له سختوالي،
د بدبختۍ رسېدلو، د بد تقدیر، او (پر ما) د
دښمن د زړه یخېدو څخه.

6

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَجْزِ، وَالْكَسَلِ،
وَالْجُبْنِ، وَالْبُخْلِ، وَالْهَرَمِ، وَعَذَابِ الْقَبْرِ
اللَّهُمَّ آتِ نَفْسِي تَقْوَاهَا، وَزَكَّاهَا أَنْتَ خَيْرُ
مَنْ زَكَّاهَا، أَنْتَ وَلِيِّهَا وَمَوْلَاهَا، اللَّهُمَّ إِنِّي
أَعُوذُ بِكَ مِنْ عِلْمٍ لَا يَنْفَعُ، وَمِنْ قَلْبٍ لَا
يُخْشَعُ، وَمِنْ نَفْسٍ لَا تَشْبَعُ، وَمِنْ دَعْوَةٍ لَا
يُسْتَجَابُ لَهَا»

ای الله! زه پناه غواړم پر تاله بې وسې، سستی،
بې زړه توب، له بخیلۍ، زورپرتوب (تېر عمر)،
او د قبر له عذاب څخه. ای الله! زما نفس ستا
وېره ور په برخه کړه او هغه پاک کړه، ته د

هغې تر ټولو بڼه پاکوونکې یې، او ته د هغې
دوست او څښتن یې. ای الله! زه پنا غواړم پر
تاله داسې علم څخه چې گټه ونه لري او له
داسې زړه څخه چې په هغې کې (ستا) وپره
نه وي، او له داسې نفس څخه چې مړښت نه
لري، او له داسې دعا څخه چې نه قبلیري.

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الِهَمِّ وَالْحَزَنِ،
وَالْعَجْزِ وَالْكَسَلِ، وَالْبُخْلِ وَالْجُبْنِ،
وَضَلَعِ الدِّينِ، وَغَلَبَةِ الرِّجَالِ»

ای الله! زه پناه غواړم پر تا له غم او پرېشانی
څخه، او پناه غواړم پر تا له کمزورتیا او لټی
څخه، او پناه غواړم پر تا له بخیلی او بې زړه
توب څخه، او پناه غواړم پر تا له پور زیاتېدو
او د سرو له برلاسي څخه.

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ سَمْعِي، وَمِنْ
شَرِّ بَصَرِي، وَمِنْ شَرِّ لِسَانِي، وَمِنْ شَرِّ
قَلْبِي، وَمِنْ شَرِّ مَنِّي»

ای الله! زه پناه غواړم پر تا د خپلو غوږونو له
شره، د خپلو سترگو له شره، د خپلې ژبې له
شره، د خپل زړه له شره، او د خپل شرمخای
(شهوت) له شره.

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ النَّارِ وَمِنْ
عَذَابِ النَّارِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْقَبْرِ،
وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَأَعُوذُ بِكَ
مِنْ فِتْنَةِ الْغِنَى، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْفَقْرِ،
وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ»

ای الله! زه پر تا پناه غواړم د اور له فتنې او د
اور له عذابه، او پر تا پنا غواړم د قبر له فتنې
څخه، او پر تا پناه غواړم د قبر له عذابه، او پر
تا د مالدارۍ له فتنې څخه پناه غواړم، او پر
تا پناه غواړم د فقر له فتنې څخه، او پر تا د
مسیح دجال له فتنې څخه پناه غواړم.

10

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِعِزَّتِكَ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ،
أَنْ تُضِلَّنِي، أَنْتَ الْحَيُّ الَّذِي لَا يَمُوتُ،
وَالْجِنُّ وَالْإِنْسُ يَمُوتُونَ»

ای الله! زه ستا پر عزت له دې پناه غواړم
چې لا روړکی شم، له پرته څوک د عبادت
وړ نشته، ته هغه ژوندی ذات یې چې کله
هم مرگ نه پرې راځي، او پېریان او انسانان
مره کيږي.

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْبَرَصِ،

وَالْجُنُونِ، وَالْجُذَامِ، وَمِنْ سَيِّئِ الْأَسْقَامِ»

ای الله! زه پر تا د برگي (پیس) ناروغی او
لیونتوب او جذام ناروغی او له ټولو بدو
ناروغیو پناه غواړم.

12

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ يَوْمِ السَّوْءِ، وَمِنْ لَيْلَةِ السَّوْءِ، وَمِنْ سَاعَةِ السَّوْءِ، وَمِنْ صَاحِبِ السَّوْءِ، وَمِنْ جَارِ السَّوْءِ فِي دَارِ الْمُقَامَةِ»
 اې الله! زه پر تاله بدې ورځې، بدې شپې، بدې گړۍ (ساعت)، بد ملگري او په استوگنځي کې له بد گاونډي څخه پناه غواړم.

13

«أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الْفِتَنِ، مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ»

زه پر الله له ښکاره او پټو فتنو څخه پناه غواړم.

صحیح الدعاء والشفاء علی الله تعالی

د شرعي دم دعاوې

د الفاتحه سورت اوه (۷) خله لوستل .

﴿أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ، بِسْمِ
 اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ
 الْعَالَمِينَ ﴿٢﴾ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿٣﴾ مَلِكِ يَوْمِ
 الدِّينِ ﴿٤﴾ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ﴿٥﴾
 أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿٦﴾ صِرَاطَ الَّذِينَ
 أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ
 وَلَا الضَّالِّينَ ﴿٧﴾﴾ [الفاتحة: ۱-۷]

زه پر الله د رتل شوي شيطان خخه پناه غواړم
 پیل کوم د الله پر نوم چې ډېر مهربان او
 بښونکی دی .

ټوله ستاینه یوازې الله لره ده، چې د ټولو
کایناتو پالونکی دی، ډېر زیات مهربان او
رحم لرونکی دی. د جزا د ورځې خښتن
دی. مونږ همدا ستا عبادت کوو او هم دا ستا
خڅه مرسته غواړو. مونږ ته سمه لاره وښی، د
هغه کسانو لار چې تا پرې پېرزوینه کړې ده،
نه دې هغه کسانو لاره چې غضب پرې شوی
او نه د بې لارې شوو خلکو لار.

آية الكرسي يو خل

﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾ [البقرة: ٢٥٥]

«الله (هغه برحق معبود دی چې) له هغه پرته بل د عبادت وړ معبود نشته، هغه تل

ژوندی دی، (د کائناتو) تدبیروونکی دی،
 نه پر هغه پرکالي راځي او نه خوب، څه چې
 په آسمانونو او ځمکه کې دي ټول هغه لره
 دي، نشته څوک چې د ده پر وړاندې بې پرته
 د هغه له اجازې (د چا لپاره) شفاعت وکړي،
 پوهیږي پر هغه څه چې له هغوی وړاندې
 دي، او پر هغه څه چې له هغوی وروسته
 دي، او (هغوی) د ده له پوهې په هیڅ شي
 احاطه نشي کولای، مگر کوم شی چې الله
 وغواړي، کړسي یې پر آسمانونو او ځمکې
 چاپېره ده، او د (آسمانونو او ځمکې) ساتل
 هغه نه ستړی کوي، او هغه لوړ او لوی دی».

[البقرة: ۲۵۵]

3

د سورت اخلاص او معوذتین (د الفلق، الناس سورتونه) لوستل او بیا په دواړو لاسونو کې چف کول او پر هغو د درد ځای مسحه کول، دا (عمل) به درې ځله تکرار کړي.

﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴿١﴾ اللَّهُ الصَّمَدُ ﴿٢﴾
لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ﴿٣﴾ وَلَمْ يَكُن لَّهُ وُكُوفًا
أَحَدٌ ﴿٤﴾﴾ [سورة الإخلاص]

«ووايه (ای محمده!): دا چې الله ايکي يو دی، الله بې نيازه دی، نه يې څوک زيږولي، او نه له چا نه زيږېدلی، او هيڅوک هغه لره سيال نشته.»

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴿١﴾ مِنْ شَرِّ مَا
خَلَقَ ﴿٢﴾ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ﴿٣﴾ وَمِنْ
شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ﴿٤﴾ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ
إِذَا حَسَدَ ﴿٥﴾﴾ [سورة الفلق]

«ووايه (ای محمده!): پناه غواړم پر پالونکي د سهار، د هغه څه د شره چې ده پیدا کړي دي، او د تيارې شپې له شره چې کله تکه توره شي، او د پوکي کوونکيو (جادوگرو) بنځو له شره (چې پوکل کوي) په غوتو کې، او د حسد کوونکي له شره چې کله حسد وکړي».

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴿١﴾ مَلِكِ النَّاسِ ﴿٢﴾
إِلَهِ النَّاسِ ﴿٣﴾ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ﴿٤﴾
الَّذِي يُوسِّسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ﴿٥﴾ مِنْ
الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ﴿٦﴾﴾ [سورة الناس]

«ووايه (ای محمده!) : پناه غواړم د خلكو
پر پالونكي، د خلكو پر ټولواك د خلكو
پر معبود، د وسوسه اچوونكي، پتېدونكي
(شيطان) له شره، كوم چې د خلكو په سينو
كې وسوسې اچوي، له پېريانو څخه وي، او
كه له انسانانو څخه.»

«اللَّهُمَّ رَبَّ النَّاسِ أَذْهِبِ الْبَاسَ، اشْفِ
أَنْتَ الشَّافِي، لَا شِفَاءَ إِلَّا شِفَاؤُكَ، شِفَاءً
لَا يُغَادِرُ سَقَمًا»

ای الله! د خلکو پالونکیه ناروغي لرې کړه او
شفا ورکړه، همدا ته شفا ورکونکی یې، ستا
له شفا پرته بله شفا نشته، داسې شفا ورکړې
چې شاته هیڅ ناروغي پرې نبردي.

په بنی لاس به د درد ځای یا مریض مسحه
کړي او دا دعا به وویي

«بِسْمِ اللَّهِ، تُرْبَةُ أَرْضِنَا، بِرِيقَةِ بَعْضِنَا،
يُشْفَى سَقِيمُنَا، بِإِذْنِ رَبِّنَا»

پیل کوم د الله پر نوم، دا زمونږ د ځمکې
خاوره ده چې زمونږ د ځینو له لارو سره به
د ناروغ لپاره زمونږ د پالونکي په خوبه شفا
گرځي.

خپلې لارې به پر خپله گوته را واخلي او بیا
به یې پر خاوره ووهي بیا دې د درد ځای او
زخم پرې مسحه کړي او دا دعا دې ووايي.

«بِسْمِ اللَّهِ» «أَعُوذُ بِاللَّهِ وَقُدْرَتِهِ مِنْ
شَرِّ مَا أَجِدُ وَأُحَاذِرُ»

د الله پر نوم پیل کوم، زه د الله (پر نوم) او
د هغه په قدرت د هغه تکلیف له شره چې
زه یې (په جسم کې) لرم او ډار ترې لرم پناه
غواړم.

خپل لاس به په دې درد پر خای کېږدي او
درې ځله به (بسم الله) ووايي او بیا به اووه
ځله دا دعا ووايي. «أَعُوذُ بِاللَّهِ وَقُدْرَتِهِ مِنْ
شَرِّ مَا أَجِدُ وَأُحَاذِرُ».

7

«أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّةِ، مِنْ كُلِّ
شَيْطَانٍ وَهَامَّةٍ، وَمِنْ كُلِّ عَيْنٍ لَامَّةٍ»

زه د الله پر ټولو کاملو کلماتو (بشپړ کلام) له
هر شيطان او هر زهر لرونکي حشراتو له شر
او د هر لگېدونکي نظر څخه پناه غواړم.

8

«أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ
مَا خَلَقَ»

زه د الله پر بشپړ کلام دهغه د مخلوقاتو له شره
پناه غواړم.

«بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ،
فِي الْأَرْضِ، وَلَا فِي السَّمَاءِ، وَهُوَ
السَّمِيعُ الْعَلِيمُ»

د هغه الله پر نوم، چې له نوم سره يې هيڅ شی
په ځمکه او آسمان کې ضرر نه رسوي، او
هغه ښه اورېدونکی، ښه پوه دی.

درې ځله به يې وايي

«بِسْمِ اللّٰهِ اَرْقِيْكَ، مِنْ كُلِّ شَيْءٍ يُؤْذِيْكَ،
مِنْ شَرِّ كُلِّ نَفْسٍ اَوْ عَيْنٍ حَاسِدٍ،
اللّٰهُ يَشْفِيْكَ بِاسْمِ اللّٰهِ اَرْقِيْكَ»

د الله په نوم دې دموم، له هر هغه څه چې
درته زيان رسوي، د هر نفس له شره او كينه
كښو سترگو، الله دې روغتيا در پېرزو كړي، د
الله په نوم دې دموم.

«أَسْأَلُ اللَّهَ الْعَظِيمَ رَبَّ الْعَرْشِ
الْعَظِيمِ أَنْ يَشْفِيكَ»

زه د لوی شان لرونکي الله خخه چې د لوی
عرش خښتن دی سوال کوم چې تاته شفا
درکړي.

اووه ځله به دا (دعا) وایي، که خپل ځان دم
کوي نو داسې به وایي «أَسْأَلُ اللَّهَ الْعَظِيمَ
رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ أَنْ يَشْفِيَنِي»

د شرعي دم لپاره څه شروط او يادونې دي چې پاملرنه ورته په کار ده، چې په لاندې ډول دي:

1

دم بايد له قرآن كريم او سنتو څخه اخېستل شوی وي او له شرکياتو او بدعاتو او محرماتو څخه يې الفاظ او طريقه پاکه وي.

2

مسلمان بايد له خپل رب سره تعلق جوړ کړي او پر هغه بروسه وکړي او په دې بايد پوه شي چې دا دم يوسبب دی د الله له خوښې پرته تاثير نه لري.

3

دم باید د تجربې په ډول تر سره نه کړي، بلکې د هغې په تاثیر باید ایمان (باور) ولري، دم کوونکی او دم اخېستونکی دواړه باید د دم په تاثیر او پردې باور ولري چې په دې کې دده لپاره شفا ده.

4

د قرآن کریم ټولو آیتونو کې شفا ده، الله تعالی فرمایي: ﴿وَنَزَّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ [الإسراء: ۸۲] مونږ ددغه قرآن په لړ کې هغه څه نازلوو چې د مومنانو لپاره پکې شفا او رحمت دی.

د ناروغ لپاره غوره داده چې په خپله ځان
دم کړي، دا د ناروغ لپاره ډېره ښه گټه لري ځکه
چې دی به ډېر په رېښتینولي سره خپله اړتیا
او ضرورت خپل رب ته ښکاره کوي، او
اخلاص په دم کې تاثیر لري.

صبح الدعاء والشاء علی الله تعالی

د سهار او ماښام اذکار

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ،
لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ»

نشته د عبادت وړ مگر همدا الله دی چې یو
دی او هیڅ شریک نه لري، هغه لره پاچاهي
ده، او هغه لره ستاينه ده، او هغه پر هر څه
قادر دی.

لس ځله

«أَصْبَحْنَا وَأَصْبَحَ الْمَلِكُ لِلَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ،
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، اللَّهُمَّ
إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا فِي هَذَا الْيَوْمِ، وَخَيْرَ
مَا بَعْدَهُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِي هَذَا
الْيَوْمِ، وَشَرِّ مَا بَعْدَهُ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ
مِنَ الْكَسَلِ، وَالْهَرَمِ، وَسُوءِ الْكِبَرِ، وَفِتْنَةِ
الدُّنْيَا، وَعَذَابِ الْقَبْرِ»

سبا مو کر او سبا کر کائناتو الله لره. ستاینه
توله الله لره ده. نشته لائق د عبادت مگر
همدا الله دی چې یو دی او هیڅ شریک نه
لري، اې الله! په دې ورځ کې چې څه خیر

دی، او له دې وروسته چې څه خیر دی، زه
له تانه د هغه سوال کوم، او په دې ورځ کې
چې څه شر دی، او چې ترې وروسته څه شر
دی، له هغه پر تا پناه غواړم، ای الله! پر تا له
تنبلی، او د اوږده عمر د بدوالي (او د تکبر)
څخه پناه غواړم، او د دنیا له فتنې او د قبر له
عذابه پناه غواړم.

دا به له سهاره وايي

«أَمْسَيْنَا وَأَمْسَى الْمَلِكُ لِلَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ،
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، اللَّهُمَّ
إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ، وَخَيْرَ
مَا بَعْدَهَا، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِي هَذِهِ
اللَّيْلَةِ، وَشَرِّ مَا بَعْدَهَا، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ
بِكَ مِنَ الْكَسَلِ، وَالْهَرَمِ، وَسُوءِ الْكِبَرِ،
وَفِتْنَةِ الدُّنْيَا، وَعَذَابِ الْقَبْرِ»

ماښام مو کړ، او ماښام کړ کائناتو الله لره،
توله ستاینه الله لره ده. نشته لائق د عبادت
مگر همدا الله دی چې یو دی او هیڅ شریک
نه لري، اې الله! په دې ورځ کې چې څه خیر
دی، او له دې وروسته چې څه خیر دی، زه له

تا څخه د هغه سوال کوم، او په دې ورځ کې
چې څه شردی، او وروسته چې ترې څه شر
دی، له هغه پر تا پناه غواړم، اې الله! پر تا له
تنبلی، او د اوږده عمر د بدوالي (او د تکبر)
څخه پناه غواړم، او د دنیا له فتنې او د قبر له
عذابه پناه غواړم.

دا به له ماښامه وايي

3

«اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَلَقْتَنِي،
وَأَنَا عَبْدُكَ، وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا
اسْتَطَعْتُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ، أَبُوءُ
لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ، وَأَبُوءُ لَكَ بِذَنْبِي فَاغْفِرْ لِي
فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ»

ای الله! ته مې پالونکی یې، له تا پرته بل د
عبادت وړ نشته، تا پیدا کړی يم، او زه دې بنده
يم، او له خپل توان سره ستا پر عهد او ژمنه
ولاړ يم، زه پناه غواړم پر تا د خپلو کړو له شره،
زه ستا په هغه نعمت اقرار کوم چې ما ته دې
راکړی، او په خپله گناه اقرار کوم، نو ما ته بښنه
وکره، چې بې له تا څوک گناه نشي بښلای.

4

«اللَّهُمَّ بِكَ أَصْبَحْنَا، وَبِكَ أَمْسَيْنَا، وَبِكَ
 نَحْيَا، وَبِكَ نَمُوتُ، وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ»
 «اللَّهُمَّ بِكَ أَمْسَيْنَا وَبِكَ أَصْبَحْنَا وَبِكَ
 نَحْيَا وَبِكَ نَمُوتُ وَإِلَيْكَ النُّشُورُ»

اې الله! (ستا په حکم سره) مونږ سهار کړو، او
 (ستا په حکم سره) مو ماښام کړو، او ستا (په
 حکم سره) ژوند کوو، او ستا (په حکم سره)
 مرو، او تالره بیا درتگ (ژوندي کېدل) دي.

او کله چې ماښام شي نو ودې وايي: اې الله!
 (ستا په حکم سره) مونږ ماښام کړو، او (ستا په
 حکم سره) مو ماښام کړو، او ستا (په حکم سره)
 ژوند کوو، او ستا (په حکم سره) مرو، او تالره
 بیا در ټولېدل (ژوندي کېدل) دي.

«اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، عَالِمَ
الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ رَبَّ كُلِّ
شَيْءٍ وَمَلِيكَهُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي
وَمِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ وَشَرِّكِهِ، وَأَنْ أَقْتَرَفَ عَلَى
نَفْسِي سُوءًا، أَوْ أَجُرَّهُ إِلَى مُسْلِمٍ»

ای الله! ای د آسمانونو او ځمکې پیدا
کوونکيه! په پتو او ښکاره عالمه! بې له تا
بل د عبادت وړ نشته ای د هرشي پالونکيه
او واکمنه! زه پر تا د خپل نفس له شره، او د
شیطان له شره او له شرکه پناه غواړم، او له دې
څخه پناه غواړم چې زه بدي وکړم، او یا (بل)
مسلمان ته بدي ورسوم.

«بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ
شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَهُوَ
السَّمِيعُ الْعَلِيمُ»

د هغه الله پر نوم، چې له نوم سره یې هېڅ شی
په ځمکه او آسمان کې ضرر نه شي رسوی،
او هغه ښه اورېدونکی، ښه پوه دی.

۳ ځله

«رَضِيْتُ بِاللَّهِ رَبًّا، وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا،
وَبِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَبِيًّا»

زه پر الله د پالونکي په توگه او پر اسلام د دين
په توگه، او پر محمد صلی الله علیه وسلم د
نبي په توگه خوښ یم.

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ
فِي دِينِي وَدُنْيَايَ، وَأَهْلِي وَمَالِي، اللَّهُمَّ اسْتُرْ
عَوْرَاتِي، وَأَمِنْ رَوْعَاتِي، اللَّهُمَّ احْفَظْنِي مِنْ
بَيْنِ يَدَيْي وَمِنْ خَلْفِي، وَعَنْ يَمِينِي وَعَنْ
شِمَالِي، وَمِنْ فَوْقِي، وَأَعُوذُ بِعَظَمَتِكَ أَنْ
أُغْتَالَ مِنْ تَحْتِي»

ای الله! زه له تانه په دنیا او آخرت کې د
معافۍ او سلامتۍ سوال کوم، ای الله! زه له
تانه په خپل دین او دنیا کې او په خپل اهل
او مال کې د معافۍ او سلامتۍ سوال کوم،

ای الله! زما عیبونه پټ کړه، او وېره را نه لرې
 کړه، ای الله! ما د مخې نه، او د شانې نه، او د
 ښي خوا نه، او د چپې خوا نه، او د پورته خوا
 نه وساته، او زه ستا په لویی سره له دې نه پناه
 غواړم چې د لاندې خوا نه ناخاپه (په پټه او
 بې خبرۍ کې) تباه شم.

«أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ
 مَا خَلَقَ»

د الله پر بشپړ کلام د هغو د مخلوقاتو له
 شره پناه غواړم.

«أَصْبَحْنَا عَلَى فِطْرَةِ الْإِسْلَامِ، وَكَلِمَةِ
الْإِخْلَاصِ، وَدِينِ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ - صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - وَمِلَّةِ أَبِينَا إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا،
وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ»

مونږ سهار کړو پر فطرت د اسلام، پر کلمه
د اخلاص، پر دین د محمد او زمونږ د پلار
ابراهیم پر تگلاره چې حق ته ماښام و، او له
مشرکانو څخه نه و.

دابه سهار وايي

«أَمْسَيْنَا عَلَى فِطْرَةِ الْإِسْلَامِ، وَكَلِمَةِ
الْإِخْلَاصِ، وَدِينِ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ - صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - وَمِلَّةِ أَبِينَا إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا،
وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ»

مونږ ماښام کړو پر فطرت د اسلام، پر کلمه
د اخلاص، پر دین د محمد او زمونږ د پلار
ابراهیم پر تگلاره چې حق ته ماږل و، او له
مشرکانو څخه نه و.

دا به له ماښامه وايي

«يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ بِرَحْمَتِكَ أَسْتَغِيْثُ أَصْلِحْ
لِي شَأْنِي كُلَّهُ، وَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي
ظُرْفَةَ عَيْنٍ»

ای د بشپړ ژوند څښتنه! ای د کایناتو
تدبیروونکيه! ستا رحمت سره فریاد کوم او
مرسته درنه غواړم، زما ټول کارونه برار کړه، او
ما نفس (نفسی غوښتنو) ته د سترگې درپ
په اندازه هم مه سپاره.

«حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ
وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ»

بس دی ما ته هغه الله چې بې له هغه بل د
عبادت وړ نشته، پر هغه مې توکل کړی، او
همدی د لوی عرش خښتن دی.

۷ ځله

شاته

لومړۍ پاڼې ته راگرځیدل

د احادیثو تخریج

لومړۍ: د حمد او ستاینې د احادیثو تخریج

- 1 ښلم (٦٠٠) روايت كړی
- 2 ښلم (٤٧٧) روايت كړی
- 3 بیهقي په شعب الايمان كتاب كې (٤٠٨٧) روايت كړی او آلبناني په صحيح الترغيب كتاب كې (١٥٧٦) صحيح گنلی
- 4 بخاري (١١٢٠)، (٧٤٤٢)، او مسلم (٧٦٩) روايت كړی
- 5 ښلم (٢٧١٣) روايت كړی
- 6 حاكم په خپل مستدرک (١٩٢٠) كې روايت كړی او آلبناني په السلسلة (٢٦٧) كې صحيح گنلی

7. أبو داود (۱۴۹۳) او ترمذي (۳۴۷۵) روایت کړی
 او ترمذي دا حسن گنلی، او آل باني په مشكاة
 المصابيح (۷۰۸/۲) کې صحیح گنلی
8. بخاري (۶۳۴۵) او مسلم (۲۷۳۰) روایت کړی
9. أبو داود (۱۵۲۵) او ابن ماجه (۳۳۸۲) روایت
 کړی او آل باني په صحیح الترغیب والترهیب
 (۱۸۲۴) کې صحیح گنلی
10. مسلم (۲۶۹۶) روایت کړی
11. ابن ماجه (۳۸۷۸) روایت کړی او آل باني په
 تخریج د ابن ماجه کې صحیح گنلی
12. مسلم (۱۲۱۸) روایت کړی
13. بخاري (۶۳۰۶) روایت کړی
14. أبو داود (۱۴۹۵)، او ترمذي (۳۵۴۴) روایت کړی
 او آل باني په مشكاة المصابيح (۷۰۸/۲) کې
 صحیح گنلی

- 15 طبراني په الأوسط (۷۳۲۴) کې روایت کړی او
آلبنی په الترغیب (۱۸۳۹) صحیح گنلی
- 16 أحمد (۲۴/۶) او أبو داود (۸۷۳)، روایت کړی او
آلبنی په مشكاة المصابيح (۱۹۲/۱) کې صحیح گنلی
- 17 أبوداود (۸۷۴) او نسائي (۱۰۶۹) روایت کړی
او آلبنی په صحیح سنن النسائي (۲۸۹/۳) کې
صحیح گنلی
- 18 مسلم (۶۰۱) روایت کړی

دوهم: د لمانځه د احاديثو تخريج

- 1 بخاري (۷۴۴)، او مسلم (۵۹۸) روایت کړی
- 2 مسلم (۷۷۰) روایت کړی
- 3 مسلم (۷۷۱) روایت کړی
- 4 بخاري (۷۹۴)، او مسلم (۴۸۴) روایت کړی
- 5 مسلم (۴۸۶) روایت کړی

- 6 مسلم (۴۸۳) روایت کړی
- 7 بخاري (۶۳۱۶) او مسلم (۷۶۳) روایت کړی
- 8 بخاري (۱۳۷۷) او مسلم (۵۸۸) روایت کړی
- 9 أبو داود (۱۵۲۲)، او نسائي (۱۳۰۳) روایت کړی او
آلباني په مشكاة المصابيح (۲۹۹/۱) صحيح گڼلی
- 10 مسلم (۷۷۱) روایت کړی
- 11 بخاري (۷۹۸)، او مسلم (۵۸۹) روایت کړی
- 12 أبو داود (۷۹۲)، او ابن ماجه (۹۱۰) روایت کړی او
آلباني په صحيح الجامع الصغير (۶۰۴/۱) صحيح گڼلی
- 13 بخاري (۲۸۲۲)، (۶۳۹۰) روایت کړی
- 14 بخاري (۸۳۴)، او مسلم (۲۷۰۵) روایت کړی
- 15 حاکم په خپل مستدرک کې (۱۹۰) روایت کړی
او صحيح يې گڼلی
- 16 مسلم (۷۰۹) روایت کړی

دریم: د نبوي دعاگانو د احادیثو تخریج

- 1 بخاري (۶۳۸۹) او مسلم (۲۶۹۰) روایت کړی
- 2 مسلم (۲۶۹۷) روایت کړی
- 3 ترمذي (۳۵۶۳) روایت کړی او حسن یې گڼلی،
او آلبناني یې هم سند په الصحیحة (۱/ ۵۳۲) کې
حسن گڼلی
- 4 مسلم (۲۶۵۴) روایت کړی، او دا لفظ: (یا مُقَلَّبَ
الْقُلُوبِ ثَبَّتْ قَلْبِي عَلَى دِينِكَ) ترمذي (۳۵۲۲)
روایت کړی او ویلي دي چې: «دا حدیث حسن دی»
- 5 أحمد (۶/ ۱۳۴)، او ابن ماجه (۲/ ۱۲۶۴) روایت
کړی او آلبناني په صحیح الجامع الصغیر (۱/
۲۷۴) کې صحیح گڼلی
- 6 ترمذي (۳۵۲۴)، او نسائي په السنن الکبری
(۹/ ۲۱۲) کې روایت کړی او آلبناني په صحیح
الجامع (۵۸۲۰-۱۹۱۳) کې حسن گڼلی

7 أحمد (٤٣١٨) روایت کړی او شیخ الإسلام ابن تیمیة او د هغه شاگرد ابن القيم صحیح گنلی، وگورئ: شفاء العلیل پاڼه (٢٧٤)

8 ابن حبان (٩٧٤) روایت کړی او وایي چې په دې باب کې ددې یادونه ده (ذِكْرُ مَا يُسْتَحَبُّ لِلْمَرْءِ سُؤَالُ الْبَارِي جَلَّ وَعَلَا تَسْهِيْلَ الْأُمُورِ عَلَيْهِ إِذَا صَعِبَتْ) (چې کله په یو کس کارونه سخت شي نو د هغه لپاره مستحب ده چې د الله تعالی څخه د هغې د آسانتیا سوال وکوي) آلباني دا په الصحیحة (٢٨٨٦) کې صحیح گنلی ده

9 مسلم (٢٧٢١) روایت کړی، شیخ سعدي رحمه الله ددې دعا په اړه وایي: «دا دعا د جامعو او ډیره نفعه رسونکو دعاوو له جملې څخه ده، او پدې سره د دنیا او آخرت د خیر غوښتنه کيږي.» (بهجة قلوب الأبرار وقرّة عيون الأخيار، پاڼه (٢٠٥)

- 10 مسلم (۲۷۲۵) روایت کړی
- 11 مسلم (۲۷۲۰) روایت کړی
- 12 ترمذي (۳۵۱۳) روایت کړی او وايي دا حدیث حسن صحیح دی
- 13 ترمذي (۳۵۰۲)، او نسائي په السنن الکبری (۱۰۱۶۱) کې روایت کړی، او آلبنی په صحیح الجامع (۱۲۶۸) کې حسن گڼلی
- 14 بترمذي روایت کړی او وايي: «دا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ»
- 15 أحمد (۲۲۱۰۹) او ترمذي (۳۲۳۵)، روایت کړی او ترمذي وايي: «دا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ دى»
- 16 طبراني په الکبير (۷۱۳۵) کې روایت کړی، او آلبنی په الصحيحه کې وايي: دا إسناد بڼه ده»
- 17 أحمد (۱۷۱۸) او أبوداود (۱۴۲۵) روایت کړی او آلبنی په مشكاة المصابيح (۱۲۷۳) صحیح گڼلی

- 18 أحمد (۱۸۳۲۵) او نسائي (۱۳۰۵) روايت کړی
 او آلباني په صحيح الجامع (۱۳۰۱) کې گڼلی
- 19 أبوداود (۵۰۷۴) او بخاري په الأدب المفرد
 (۱۲۰۰) کې روايت کړی او آلباني په صحيح
 الأدب المفرد (۹۱۲) کې صحيح گڼلی

څلورم: د نبوي پنا غوښتنو د احاديثو تخريج

- 1 مسلم (۲۷۱۶)، او سنن النسائي (۵۵۲۴) کې
 روايت شوی
- 2 بخاري په الأدب المفرد (۷۱۶) کې روايت کړی
 او آلباني په صحيح الجامع الصغير (۱/۶۹۴) کې
 صحيح گڼلی
- 3 مسلم (۲۷۳۹) روايت کړی
- 4 ترمذي (۳۵۹۱)، او طبراني په الكبير (۳۶) کې
 روايت کړی او آلباني په صحيح الجامع (۱/۱)
 (۲۷۸) کې صحيح گڼلی

- 5 بخاري (٦٦١٦)، او مسلم (٢٧٠٧) روايت كړی
- 6 مسلم (٢٧٢٢) روايت كړی
- 7 بخاري (٢٨٩٣) روايت كړی او مسلم يې څې برخه روايت كړی (٢٧٠٦)
- 8 أبو داود (١٥٥١)، او ترمذي (٣٤٩٢)، روايت كړی او آلبناني په صحيح الجامع (٨١١/٢) كې صحيح گڼلی
- 9 بخاري (٦٣٧٦)، او مسلم (٥٨٩) روايت كړی
- 10 مسلم (٢٧١٧) روايت كړی
- 11 أبو داود (١٥٥٤)، او نسائي (٥٤٩٣)، روايت كړی او آلبناني په صحيح الجامع (٢٧٥/١) كې صحيح گڼلی
- 12 طبراني په الكبير (٨١٠) كې روايت كړی او آلبناني په صحيح الجامع (١٢٩٩) كې حسن گڼلی
- 13 أحمد (٢٦٦٧)، او مسلم (٢٨٦٧) روايت كړی

پنځم: د شرعي دم د احاديثو تخريج

1 بخاري (۵۷۴۹) او مسلم (۲۲۰۱) روايت كړی، او

په سنن ترمذي (۲۰۶۳) كې راغلي چې هغه يې په

فاتحه باندې اوه ځله دم كړو

2 مسلم (۸۱۰) روايت كړی او دا پكې راغلي چې

دا د الله په كتاب كې تر ټولو عظيم آيت دی، په

صحيح بخاري (۲۳۱۱) كې راغلي چې دا (ايت)

له شيطانانو څخه ژغورونکی دی.

3 بخاري (۵۷۳۵)، (۵۷۴۸) او مسلم (۲۱۹۲)

روايت كړی

4 بخاري (۵۷۴۲)، (۵۷۴۳) روايت كړی

5 بخاري (۵۷۴۵، ۵۷۴۶) او مسلم (۲۱۹۴) روايت

كړی، او په مسلم باندې د نووي رحمه الله شرحه

وگوره (۱۸۴/۱۴)

6 مسلم (۲۲۰۲) روايت كړی

7 بخاري (۳۳۷۱) روایت کړی

8 مسلم (۲۷۰۹) روایت کړی

9 أبوداود (۵۰۸۸)، او ابن ماجه (۳۸۶۹) روایت

کړی او آلبنی په مشکاة المصابیح (۲۳۹۱)
صحیح گنلی

10 مسلم (۲۱۸۶) روایت کړی

11 أبوداود (۳۱۰۶) او ترمذی (۲۰۸۳) روایت کړی،

او آلبنی په صحیح الترغیب (۳۴۸۰) صحیح گنلی

شپږم: د سهار او ماښام د اذکارو تخریج

1 أحمد (۸۷۱۹) روایت کړی، او د حدیث إسناد

ابن باز رحمه الله په خپله رساله (تحفة الأخیار)
حسن گنلی

2 مسلم (۲۷۲۳) روایت کړی

3 بخاري (۳۶۰۶) روایت کړی

4. أبو داود (۵۰۶۸)، او ترمذي (۳۳۹۱) روایت کړی
او ابن باز رحمه الله یې سند صحیح گڼلی
5. أحمد (۶۵۹۷) او أبو داود (۵۰۷۶) او ترمذي (۳۵۲۹) او بخاري په الأدب المفرد کې روایت کړی، او ابن باز رحمه الله یې سند حسن گڼلی
6. إمام أحمد (۴۴۶)، او ترمذي په (۱۰۱۷۹) شمیره روایت کړی، او وایي: (دا حسن صحیح دی)
7. إمام أحمد (۱۸۹۶۷) او ترمذي (۳۳۸۹) روایت کړی، او ابن باز یې اسناد حسن گڼلی
8. أحمد په المسند (۴۷۸۵) او أبو داود (۵۰۷۴) روایت کړی او حاکم صحیح گڼلی
9. أحمد (۷۸۹۸) او ترمذي (۳۴۳۷) روایت کړی او ابن باز یې اسناد حسن گڼلی
10. بأحمد (۱۵۳۶۷، ۲۱۱۴۴) روایت کړی، او ابن باز یې اسناد حسن گڼلی

11 نسائي (۱۰۴۰۵) او بزگر (۲۸۲/۲) روایت کړی، او
آلباني په السلسلة الصحيحة (۴۴۹/۱) کې حسن گڼلی

12 أبو داود (۵۰۸۱) روایت کړی، او راجحه خبر
داده چې موقوف ده، خو حکم د مرفوع لري
لکه څنگه چې آلباني ويلي (وگوره: السلسلة
الصحيحة ۴۴۹/۱۱)

العلمية
الوقفية

اقتداء

د اقتداء العلمية الوقفية مؤسسه

مونبر د نبی ﷺ سنتونه او ورځني اذکار خپروو

ستاسې اړیکه زمونږ د خوښۍ سبب گرځي

00966503766222

 doa.eqtidaa.com

@eqtidaa1

Download on the
App Store

ANDROID APP ON

Google play